

flor de card

Sant Llorenç des Cardassar * Gener del 2008 * núm. 355

El tren

A la taula rodona que va organitzar el mes passat l'Obra Cultural Balear sota el títol "Quan arribarà el tren a Sant Llorenç", varen quedar clares algunes coses o, si més no, es varen poder deduir de les paraules del conseller de Mobilitat i Transport Gabriel Vicens.

Una d'elles és que ahores d'ara no es pot precisar amb seguretat la resposta de l'enunciat: no sabem quan arribarà el tren a Sant Llorenç. És ver que la perllongació de la línia fins Artà i Capdepera és una de les prioritats d'aquest Govern, però també ho és que no hi ha dobbers per tirar envant tots els projectes que tenen damunt la taula: desdoblaments de línies, metro, línies noves, tramvia que passi per l'aeroport... Tenim la promesa del Govern Central del PSOE de pal·liar el dèficit d'inversions que fa tants d'anys que patim els illencs, però no acabam d'estar segurs de si compliran o no amb la seva paraula, com ha passat tantes altres vegades.

D'altra banda, no oblidem que prest hi haurà eleccions generals i, si per una d'aquelles coses guanyava el Partit Popular, no es pot descartar la possibilitat de què tanqui l'aixeta a les comunitats regides pels seus adversaris polítics, com de fet va passar durant aquests anys entre Ciutat i Sant Llorenç.

El que sembla important és que comencin, que la gent vegi que s'està fent qualche cosa i que no tot són només paraules. En aquest sentit no estaria malament, si el més car és el pas per Manacor, que començassin les obres per la banda d'Artà, com han suggerit algunes veus. Si les vies i les estacions ja són propietat dels Serveis Ferroviaris de Mallorca, tampoc no seria tirar la casa per la finestra si començassin a netejar les vies i adecentar les estacions.

I, en el cas de Sant Llorenç, passa d'hora de posar la teulada a l'estació, un dels edificis més emblemàtics del poble, que veu perillar la seva supervivència per un impresentable i vergonyós maneig dels polítics de l'anterior legislatura. Digueren, a la taula rodona, que el pressupost per arreglar-la és d'un milió d'euros i la gent va quedar amb els cabells drets. Com és possible que posar unes teulades i arreglar els interiors valgui gairebé tant com per fer quatre cases senceres? O és que els pressuposts que manegen les institucions no tenen res que veure amb els que maneja la gent *normal*? El que és cert és que aquestes xifres contribueixen a donar la raó als qui pensen que no tota la inversió se n'anirà als constructors...

El conseller va assegurar que ja s'està treballant en el projecte de perllongament de la línia, i que si no arribaven dobbers de Madrid ja s'enginyarien des d'aquí. Esperem que no siguin només paraules i que, abans d'acabar la legislatura, si no podem agafar el tren a Sant Llorenç almanco hi hagin fet tanta feina que resulti irreversible la seva recuperació.

Flor de Card

Revista d'informació general de Sant Llorenç des Cardassar (Mallorca)

Adreça: carrer de Sant Llorenç, 36

Correu electrònic: flordecad@premsaforana.cat

Telèfon: 971 569119

Publicitat: Ignasi Umbert: 670 355462

Gener del 2008 - Número 355

Dipòsit legal: 765-1973

Edita: Associació cultural Flor de Card

Imprimeix: Gràfiques Muntaner (Manacor)

Director: Josep Cortès i Servera

Consell de Redacció:

Felip Forteza

Antònia Galmés

Guillem Quina

Joan Santandreu

Guillem Soler

Ignasi Umbert

Col·laboren

Joan Lluís	El carrer Major	Portada
	Els carrers de Sant Llorenç	4
Josep Cortès	Espipellades	3
	Tertúlies literàries	7
	La conselleria d'Interior	9
	Crònica informal	10
	Tal dia com avui	11
	Flor de Card	19
Granots blancs	Qui té bo vola...	6
Correu-e	La llei i tu	7
Jeroni Llambias	Anhels de pau	8
Nicolau/Simonet	Demografia	9
Un ciutadà	Tragicomèdia surrealista	12
Tomàs Martínez	Quan arribarà el tren?	14
Ramon Rosselló	La bandera de Mallorca	16
Medi ambient	Comunicats	17
Xisca Ramon	Els Trescadors	18
Ignasi Umbert	Inciten o són incitats?	18
Pep Mascaró	Judo	19
Claudia Umbert	Cardassar	20
Pau Quina	Esports	21
	Sant Antoni	22
Crom el Nòrdic	Filosofia	24
Maria bel Pont	Bibliotècies	25
L'escola	Pàgines escolars	26
Margalida Fiol	Pàgina infantil	28
Joan Roig	Tertúlia de cafè	29
Xesc Umbert	Resum del 2007	30
	El temps de gener	31
Pere Santandreu	Teatre	32
Bel Nicolau	Comptabilitat	
	Distribució	

Nota: Els articles apareguts en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus propis autors. De l'Editorial se'n fa responsable el Consell de redacció.

Se veu que a Sant Llorenç no som com ets altres. Hem sentit i vist pertot arreu que el Rei, més encès que un misto, va dir a un polític: "*Porqué no te callas!?*". A Sant Llorenç, en canvi, a rel d'un comentari irònic sobre un fet recent i molt comentat que un Rei d'Orient volia fer en es balcó de la Sala -i que reproduïm en aquesta mateixa revista-, va ser es batle es qui va ordenar an el Rei: "Per què no et calles!? Això no ho pots dir de cap de ses maneres!".

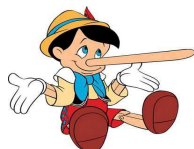

Segons me conten, p'es poble ha corregut es rumor que en Pep Mosca va esser es dissenyador de ses carrosses dels Reis, i que per sa seva feina va cobrar un bon grapat d'euros de s'Ajuntament.

Me sap molt de greu haver-ho de desmentir rotundament, però a ses carrosses les va dissenyar na Catina i no és just que jo me'n dugui es mèrit per lo que no vaig fer. I encara me sap més greu haver de desmentir lo d'es cobrar, perquè m'agradaria molt més que fos ver, però al'lots, en totes ses coses que he col·laborat en sa meva vida no he rebut mai ni un cèntim. Dec esser es més colló d'es poble. Puta vida!

En es ple des 24 de gener, sant Ascani, advocat des qui passen tribulacions per tal que els doni *coratge* -que ja se sap que és una de ses poques coses que se poden donar sense tenir-ne; ses altres són sa *raó* i sa *culpa*-, tots es regidors votaren que sí a dues mocions de s'equip de govern: per construir un institut i perquè acabin s'estació. No sé si deu haver estat perquè encara no s'ha esbravat s'esperit de Nadal, perquè a l'instant hi haurà eleccions o perquè els agradava sa proposta, però vé com a denou.

Com que no crec oportú que a sa mateixa revista hi hagi tres cròniques de ple, posaré dues *espipellades* més des des dia 24 i ja el donaré per enllestit.

Quan parlàven de sa moció per construir un institut, *mihombre* va demanar a veure si havien tengut contactes amb so Govern Balear per temptejar si ho veien amb bons ulls i hi havia possibilitats d'aconseguir-ho, i es batle li va contestar que sí. Ell, tot seguit va afegir: "com que es batle diu que no ha tengut contactes...".

També va confondre ses actes de dos plens anteriors i s'escola d'adults amb Ca s'Escaleta. Jo no sé si és que no escolta o que no ho entén res de res...

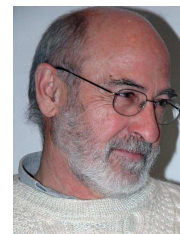

Recollint comentaris de premsa d'aquí i d'allà, hem pogut comprovar, aquests dies, que han canviat molt ses coses per devers es cappares de l'Església: abans Jesús els va dir que havien de "donar an el César allò que és del César i a Déu allò que és de Déu"; avui, en canvi, pareix que no només els agraden més ses coses del César que ses de Déu, sinó que fins i tot volen ser es bisbes es qui triïen el César o, almanco, pretenen imposar-li com ha de governar.

Pareix esser que quan es Partit Popular governava ses nostres illes va carregar un grapat de factures de mitins d'en Mariano Rajoy per valor de 4.300 euros en es comptes de sa Comunitat Autònoma, en lloc de pagar-ho de sa seva pròpia butxaca, que és lo que tocava.

Ara diuen que va esser sense voler i que sa culpa és de ses empreses que feren ses factures, i noltros, com que som bàmbols, mos ho creïm.

Tenc per mi que aquesta legislatura serà bastant més mogudeta que ses altres, perquè encara no fa nou mesos que ha començat i ja han fet almanco dues *parides* d'aquelles que sa gent en parla: sa manera com aprovaren es catàleg d'es Patrimoni Històric i ses hores extres de per Ca s'Escaleta; de més petites n'hi ha moltes més.

I, per lo que sent, podria ser ben bé que no només fos es batle es qui en sortís escaldat, sinó tots es qui l'enrevolten dins s'equip de govern.

En es mateix ple, na Manuela i en Joan Planas discutiren una estona sobre quin des dos deia més mentides, talment com aquell acudit antic on dos se provaven a veure qui la deia més grossa.

Què vos pareix si, eixamplant s'assumpto an en govern i s'oposició, preniem mostra del rei Salomó i els donàvem sa raó a tots dos?

Na Manuela també va treure es tema de sa llibertat d'expressió, per lo dels Reis d'Orient, i va posar dins es mateix sac censurador es batle, na Maria Pastera i en Pep, es regidor de Festes.

Na Maria, però, li va exigir que ho retiràs, que ells dos no hi tenien res que veure, però no me'n record si ho va retirar o no.

Els carrers de Sant Llorenç (I)

Joan Llull

La meva dèria per parlar del nostre poble em duu avui a parlar de carrers. Quins tipus de "vies" hi ha a tot el municipi? I al poble de Sant Llorenç? Quantes n'hi ha? Quina classe de noms tenen? Són noms tradicionals, o n'hi ha d'imposats? A què fan referència, a personatges llorencins, a personatges històrics, a fets del passat? Aquestes i altres preguntes són les que m'han mogut a fer una mica d'anàlisi de la qüestió.

Aquest mes m'ocuparé del poble de Sant Llorenç, i el mes que ve -si una mescla d'inspiració, rabiosa actualitat i temps no em mou parlar d'un altre tema- faré referència a la resta del municipi, és a dir Son Carrió i la Costa Llorencina.

Igual que amb el tema dels llinatges, el personal del nostre ajuntament ha estat de nou font per a la meua recerca. Des d'aquí els vull agrair que m'hagin donat una llista completa amb els codis, els noms i els tipus de vies. La nostra sala, com he pogut comprovar, es mostra disposada a ajudar els ciutadans fins i tot en les seves manies més esbojarrades.

El nom d'un carrer (o dos, o

tres, o més) va estretament lligat a les nostres vides, ben igual que la marca del cotxe, el número del telèfon o el del carnet d'indentitat. Una altra cosa és que no arribem a memoritzar aquests darrers! Per a mi el carrer de Santa Maria de Bellver (o José Antonio Primo de Rivera, com es deia abans), el de Menorca i el del Xaragall, on he viscut en un moment o altre, em diuen qualque cosa més que els carrers del Cardassar o de la Mare de Déu Trobada.

Quant al poble de Sant Llorenç, un aspecte molt positiu dels noms dels carrers és que tots tenen un nom tradicional (o amb regust tradicional). Així, podem parlar de carrer de l'Estació, de la Mar o de l'Alegria tant si hem d'anar a pagar els nostres impostos com si comentam amb el nostre veí les obres que s'hi fan. I amb regust tradicional podríem parlar, per exemple, de la plaça dels Fassers, nom que segurament va agafar quan hi sembraren arbres d'aquesta classe. Sorpren una mica que n'hi hagi un que es digui Basílica de Son Peretó, atès que la basílica en qüestió pertany al terme de Manacor, si bé es troba molt a prop de Sant Llorenç. També trob una mica estrany el cas de l'únic carrer referit a un esdeveniment històric, el de Lepant: diferent seria si n'hi hagués d'altres (de Bailén, de les Termòpiles...). A més, criden l'atenció els noms de Nàpols, Gènova o Barcelona,

usats per a carrers de noves urbanitzacions -molta gent no pot dissimular una certa carussa en sentir-los! D'altra banda, hi ha un cas xocant: el carrer de davant la fusteria dels germans Quina es diu de Ponent i a partir del cementeri passa a ser del Nord! Si van units per un extrem, no s'haurien de dir, per exemple, del Nord i del Sud o Mitjorn -o de Ponent i Llevant? Finalment, només n'he trobat dos que no tenen

cap tipus de personalitat: es diuen Lloc disseminat 1,1 i Lloc disseminat 1,2, indrets que no tenc ni idea d'on es troben.

En vista d'això, no fa falta dir que avui en dia no hi ha noms imposats. La transició democràtica iniciada a partir de la mort de Franco ens va dur plaques normalitzades en català i noms nous -o noms recuperats- de caire tradicional. Podem donar les gràcies d'això als primers ajuntaments democràtics de Sant Llorenç. Aquelles plaques blaves i amb lletres blanques en castellà (Calle Nueva, Calle Pozo, Calle Mayor...) foren substituïdes per unes altres fetes de ceràmica, amb el nom en català i amb l'escut municipal. Record que jo mateix, de petit, vaig ajudar a pintar la del meu propi carrer. I, d'altra banda, noms imposats, commemoratius de fets o personatges relacionats amb la guerra civil o amb la dictadura de Franco, foren rebatejats amb noms populars, més propers a la gent; així, el de José Antonio Primo de Rivera passà a ser de Santa Maria de Bellver, el d'Almirante Carrero Blanco -denominació efímera, per cert- esdevingué carrer de la Mar, el de 4 de Septiembre fou convertit en Xaragall, etc.

No sempre coincideixen el nom oficial i el popular: així, per exemple, la plaça Nova és més coneguda amb el nom de plaça de l'Església, el carrer de Mossèn Galmés és la carretera d'Artà, la plaça de Jaume Santandreu és, com tothom sap, la plaça del Quesito, etc.

Des d'un punt de vista lingüístic,

tots els noms estan escrits correctament. A les plaques més antigues sol aparèixer l'article salat (carrer de sa Sínia, carrer des Puig...), si bé a les més recents s'usa ja l'article literari o la preposició "de". Les fotografies adjuntes ens mostren determinats carrers que presenten les dues versions, la vulgar i la literària: carrer des Xaragall i carrer del Xaragall, carrer Soler i carrer d'en Soler. Val a dir que la forma més recomanable és la literària (carrer del Xaragall i carrer d'en Soler), tal com ens diu Gabriel Bibiloni, professor de la UIB expert en toponímia. Trobam un únic cas de placa en castellà, la de la plaça de Jaume Santandreu, de la qual ja vaig parlar en una altra ocasió.

Feta, doncs, aquesta introducció, passaré a parlar primer de les vies de tot el terme i a classificar-les per tipus. I tot seguit classificaré els carrers de Sant Llorenç tant des del punt de vista del tipus com de la denominació.

A tot el terme municipal, doncs, existeixen un total de 255 "vies" ("via" és el nom genèric que fa servir l'administració). Aquestes vies es distribueixen la següent manera: 217 amb el nom de "carrer", 6 amb el de "plaça", 7 amb el d'"avinguda", 6 amb el de "lloc", 5 amb el de "camí", 9 amb el de "polígon", 2 amb el de "carretera" i 3 amb el de "pas-seig".

Pel que fa al poble de Sant Llorenç, el nombre de vies és de 87, xifra que representa més o menys un terç del total del municipi. De les 87, hi ha 76 carrers, 5 places, 4 camins i 2 llocs. Els noms són bastant variats i es refereixen a carrers si no s'indica el contrari. Vet aquí la classificació "temàtica" que he fet:

1- Noms de personatges cèlebres

sense vinculació directa amb Sant Llorenç: (5):

Jaume I; Jaume II; Nuno Sanç; Rei Sanç de Mallorca; Jordi des Racó

2- Noms de personatges llorencins o directament vinculats amb Sant Llorenç (11):

Gabriel Carrió; Jaume Llinàs; Femenies; Ordines; Jaume Santandreu (plaça); Mossèn Galmés; Pere Bonnín; Rector Pascual; Moleter; Soler; Tià de Sa Real

3- Noms geogràfics (12):

Cabrera; Sa Dragonera; Menorca; Sant Llorenç; Formentera; Conillera; Mallorca; Barcelona; Eivissa; València; Nàpols; Gènova

4- Noms referits a esdeveniments històrics (1):

Lepant

5- Noms referits a monuments antics d'un alt valor arqueològic (1):

Basílica de Son Peretó

6- Noms vinculats històricament o culturalment a Sant Llorenç (4):

Sant Miquel; Santa Maria de Bellver; Cardassar; Mare de Déu Trobada

7- Noms de l'indret on es troba el carrer o directament relacionats amb construccions, edificis o altres elements (32):

Cementeri (camí); Abeurador; Teulera; Baladres; Campet; Camp Vell; Camp Rodó; Escoles; Església; Estació; Hort; Mestres; Molins; Olivar; Pou; Puig; Sínia; Son Servera; Xaragall; Torrent; Ajuntament (plaça); Son Colom; Tamarrell; Pou Vell (plaça); Ses Planes (camí); Torre; Sa Blanquera; Turó; Mar; Son Soler; Cós (camí); Caritat

8- Noms abstractes (2):

Alegria; Esperança

9- Noms de vents, de punts cardinals o similars (7):

Gregal; Ponent; Nord; Tramuntana; Llevant; Aurora; Sol

10- Noms referits a les característiques o la funció dels carrers des d'un punt de vista urbanístic (4):

Carrerillo; Major; Nou; Nova (plaça)

11- Noms de flors, plantes, arbres o similars (3):

Clavell; Tamarrell; Fassers (plaça)

12- Noms de caire religiós no vinculats directament amb Sant Llorenç (2)

Creu; Purgatori (camí)

13- Noms provinents de la literatura catalana sense vinculació directa amb Sant Llorenç (1):

Balanguera

14- Altres (2):

Disseminat 1,1 (lloc); Disseminat 1,2 (lloc)

CLASSIFICACIÓ DE LES VIES DEL POBLE DE SANT LLORENÇ PER "TEMES"

1- Noms de personatges cèlebres sense vinculació directa amb Sant Llorenç (5,74 %)

2- Noms de personatges llorencins o directament vinculats amb Sant Llorenç (12,64 %)

3- Noms geogràfics (13,79 %)

4- Noms d'esdeveniments històrics (1,14 %)

5- Noms de monuments antics d'un alt valor arqueològic (1,14 %)

6- Noms vinculats històricament o culturalment a Sant Llorenç (4,59 %)

7- Noms de l'indret on es troba el carrer o directament relacionats amb construccions, edificis o altres elements (36,78 %)

8- Noms abstractes (2,29 %)

9- Noms de vents, punts cardinals o similars (8,04 %)

10- Noms referits a les característiques o la funció dels carrers des d'un punt de vista urbanístic (4,59 %)

11- Noms de flors, plantes, arbres o similars (3,44 %)

12- Noms de caire religiós no vinculats directament amb Sant Llorenç (2,29 %)

13- Noms provinents de la literatura catalana sense vinculació directa amb Sant Llorenç (1,14 %)

14- Altres (2,29 %)

Qui té bo vola, i qui no redola

Granots blancs

Segons l'article 20 de la Constitució Espanyola (1978):

"1. Se reconocen y protegen los derechos:

a. A expresar y difundir libremente los pensamientos, ideas y opiniones mediante la palabra, el escrito o cualquier otro medio de reproducción.

b. A la producción y creación literaria, artística, científica y técnica.

c. A la libertad de cátedra.

d. A comunicar o recibir libremente información veraz por cualquier medio de difusión. La Ley regulará el derecho a la cláusula de conciencia y al secreto profesional en el ejercicio de estas libertades.

2. El ejercicio de estos derechos no puede restringirse mediante ningún tipo de censura previa".

Pensau, llorencins i llorencines que estam a l'Espanya del segle XXI? O, pel contrari, anam retrocedint en el temps? Ja no tenim llibertat d'expressió? Nosaltres ho posam en dubte...

Després de donar moltes voltes a l'assumpte, i gràcies a l'empenta de terceres persones, hem decidit fer pública una de les coses (que segurament no és l'única) que ocorren dins l'Ajuntament del nostre municipi, i que tots, com a ciutadans i ciutadanes, tenim dret a saber.

Tot comença la nit de l'arribada dels Reis d'Orient, que com és tradició, carregats de regals i d'il·lusió, una vegada que arriben a la plaça de l'Ajuntament, es disposen a fer un discurs d'agraïment per la rebuda i acollida que

els ofereix el poble de Sant Llorenç.

Com tots sabem, el rei Baltasar, amb el seu to humorístic i la seva picardia, dóna a conèixer a la gent els esdeveniments més rellevants succeïts al llarg de tot l'any en el nostre municipi.

No obstant això, enguany, per primera vegada, aquest costum s'ha vist afectat negativament per un acte

de censura duit a terme pel nostre "Il·lustríssim", el qual, influït pels comentaris de la que tots coneixem com "la seva mà dreta" (que llegí el discurs reial abans de què es divulgàs públicament), decidí prohibir part d'aquest perquè ell considerava que hi havia fragments "in-nomibles" (segons les seves paraules textuais).

Sincerament, perquè tots ho sapigueu, aquests fragments no eren més que els referits a un article que va esser publicat el mes passat en aquesta mateixa revista, respecte a unes determinades hores extremes... Quin és el problema ara? Que Baltasar només pot fer burla de segons quines persones o partits?

Els Reis d'Orient, deixant de banda preferències o ideals polítics, a l'hora de divulgar el discurs, esperen que les crítiques siguin constructives i acceptades amb gràcia per tothom.

A continuació, i per demostrar que les Majestats no anaven a ofendre directament una persona, sinó a comunicar una realitat a moltes altres, vos adjuntam la transcripció del que estava previst dir la nit dels Reis, en la qual s'indica en lletra negreta el que va quedar censurat.

Sa majestat el Rei BALTASAR havia de dir el següent:

"1. Lansam, lansam, San Llorensé!

2. Batlé batlé, te pots preparé perquè pepé ve darreré. Vote Pepé, perquè funcioné.

3. Com cada anyé les campané no funcioné, batuadevé, s'anyé que ve re de pesoé, que hu preparé qui vulgué,

pero que hu preparé bé. Amb lo bo de fé que es, DING DONG, DING DONG.

4. Punt verdé, punt de merdé!

5. Porqué no te callas!

6. S'anyé que vé, vendrem amb un quatreperquatre, perquè amb sos botés de sa carreteré, marededevé, eu hem passat ben puté!!

7. Diuen que farem es negocié! Perqué es rectoré nové pagué per nar a missé! I noltre hi anirem a adoré i no cobrarem ré!! N'hi ha d'altré que cobré ores extrés per no ré!! Ai! Que hi van de vivés!! ' (CENSURAT).

8. Tot vengué de per Calicanté!! Torrent bruté i aigué per aquí, aigué per allà i dins sa rotondé des poblé, tots a pescar!!!

9. San Llorensé és un circuité de formulauné, a sa carreteré hi ha mé curvé que per nar a lluc o al Puig majoré. Aviat pareixaré n'Alonsé.

10. Enguanyé mos hem arruiné amb sa pleiesteixon tré. No podrieu jugar amb sa boldufé!!

11. En aquest poblé sa basuré és més caré que s'or! Cada containé una joierié!

12. San Llorensé, ni policia ni ré!!

13. Sacatan sacatum tam tam tam que sumun pen que tum pa que teque teque tanto que tum que sumun que tun!! UHHHH AHHHHHH".

Segons la nostra opinió, i per a finalitzar, volíem fer reflexionar a la gent (sense posar en dubte ningú), sobre una qüestió que ens ha cridat molt l'atenció respecte els fets ocorreguts:

Si es fan les coses bé, es pot anar ben cara alta i sense amagar-se ni de res ni de ningú. El problema està quan les coses no es fan de la manera adequada, la qual cosa provoca que les persones se sentin avergonyides i tenguin remordiments dels seus propis actes.

Malgrat tot, nosaltres no som ningú per a qüestionar les accions de les persones. Simplement desitjam que cadascú es faci responsable del que fa, amb totes les seves conseqüències.

Està clar que... "qui no vol pols, que no vagi a s'era".

El dia 1 de febrer la delegació llorencina de l'Obra Cultural Balear va començar les seves tertúlies literàries, que fa comptes dur a terme els primers divendres de cada mes parell.

El cicle va voler començar per mossèn Salvador Galmés i va comptar amb el coordinador, Joan Lluïa, que va llegir la seva biografia; en Tomàs Martínez va parlar de la transcripció de les obres lul·lianes; en Montserrat Nadal, de Manacor, va llegir un text de quan el capellà només comptava amb 24 anys: "Descripció de l'arribada i entrega del cadavre del B. Ramon Lluïa"; Josep Cortès va llegir la divertida narració "Ja fa vint anys! (Els Reis)"; i Antònia Melis va tractar un detallat estudi psicològic de "La dida".

La vetlada va respondre al que

d'ella s'esperava i va esser una vertadera tertúlia, on els assistents enriqueixen les intervencions amb aportacions personals o comentaris que havien sentit contar del capellà Capirró. Xerrant xerrant, les vetlades van arribar a durar

dues hores i mitja grosses i en acabar encara passaren una estona més al bar.

La pròxima serà el dia 4 d'abril i es parlarà de Joan Alcover, l'autor de *la Balanguera*. No cal dir que hi estau tots convidats.

La llei i tu

a) En Lluís es descarrega una cançó d'internet.

b) En Lluís s'estima més el disc original i el roba a El Corte Inglés. Ja que és allà se'n duu un caramull de discs, els preu total dels quals no supera els 400 euros. *La descàrrega de la cançó seria un delicte amb pena des de 6 mesos a 2 anys. El furt a El Corte Inglés ni tan sols seria un delicte, sinó una simple falta (art. 623.1 del Codi Penal).*

a) En Lluís es descarrega una cançó.

b) En Lluís se'n duu de El Corte Inglés compactes per valor de 1.000 euros. *Seguiria essent més greu la descàrrega d'internet. El furt seria un delicte, perquè supera els 400 euros, però la pena seria menor (art. 234).*

a) En Sergi, en ple ús de les seves facultats mentals(?) es descarrega una cançó de Malena Gracia.

b) En Sergi, en un descuit de Malena Gracia, li roba el cotxe i l'hi torna al cap de 40 hores.

Seria més greu la descàrrega, ja que el furt d'ús de vehicle té una pena menor, segons l'article 244.1 del Codi Penal.

a) Vuit persones s'intercanvien còpies de la seva música favorita.

b) Vuit persones prenen part d'una brega utilitzant instruments que poden posar en perill la seva vida.

És menys greu participar en una brega que intercanviar compactes. La brega té una pena que va de 3 mesos a un any (art. 154 del Codi Penal) i l'intercanvi aniria de 6 mesos a dos anys (art. 270).

a) En Joan copia una pel·lícula des d'un DVD que li deixa la seva secretària Susanna.

b) En Joan, aprofitant la seva superioritat jeràrquica, acossa sexualment la seva secretària Susanna. *L'acossament sexual, segons l'article 184.2, tendria menys pena que la còpia d'un DVD.*

a) Pere i Susanna van a un col·legi i distribueixen entre els alumnes de pre-escolar, còpies de pel·lícules educatives de dibuixos animats protegits per copyright i sense autorització dels autors.

b) Pere i Susanna van a un col·legi i distribueixen entre els alumnes de pre-escolar pel·lícules pornogràfiques protagonitzades i creades per la parella.

L'acció menys greu és la de distribuir material pornogràfic a menors, segons l'article 186. La distribució de còpies de material amb copyright seria un delicte,

en existir un lucre consistent en l'estalvi aconseguït per eludir el pagament dels originals, les còpies dels quals s'han distribuït.

a) Ramon, que és un bromista, li copia al seu amic l'últim disc d'Andy y Lucas, dient-li que és de Metallica.

b) Ramon, que és un bromista, deixa una xeringa infectada de SIDA a un parc públic.

La segona broma seria menys greu, segons l'article 630 del Codi Penal.

a) Joan fotocopia una pàgina d'un llibre.

b) Joan pega dos cops de puny al seu amic per recomanar-li anar a veure la pel·lícula "Los Angeles de Charlie".

L'acció més greu, des d'un punt de vista penal, seria la "a", ja que la reproducció, enc que sigui parcial, seria un delicte penat entre 6 mesos i dos anys, a més d'una multa, mentres que els cops de puny si no precisaren assistència mèdica o quirúrgica, serien només una falta, segons l'article 617 en relació al 147 del Codi Penal.

Així que ja ho sabeu, surt més barat pegar, violar, acossar i robar que no utilitzar l'emule.

Rebut per correu-e

Anhels de pau

Jeroni Llambias Vidal

Durant el mes de gener hi ha dues jornades dedicades a la Pau:

- La Jornada Mundial de Pregària per la Pau, instituïda pel Papa Pau VI, dia 1 de gener, festa de Cap d'Any.
- El Dia Escolar de

la No-Violència i la Pau, fundat l'any 1964 pel mestre i pedagog mallorquí Llorenç Vidal, i que se celebra cada 30 de gener, aniversari de la mort de l'educador i pacificador indi Mahatma Ghandi.

I també dia 21 de setembre, és el Dia Internacional de la Pau, declarat així des de l'any 2001 per l'Assemblea General de Nacions Unides amb la finalitat de "commemorar i enfortir els ideals de pau en cada nació i cada poble".

Sempre s'ha parlat de la pau i de la guerra, però potser que s'hagi fet amb més sensibilitat i insistència per part dels mitjans de comunicació des de l'any 2003, any de la guerra d'Iraq, una guerra molt discutida en els mitjans de comunicació social i entre les nacions i dins els parlaments corresponents de cada lloc, perquè es va realitzar, sense el consens internacional, prescindint del parer i ritmes que marcava l'O.N.U, que és la Organització de Nacions Unides, per tal d'evitar conflictes i guerres i aconseguir un millor enteniment i ajuda mútua entre les nacions del món. Tot això va dur a una passa enrera quant al diàleg i organització mundial i va suposar entrar dins un conflicte, no resolt, que sembla que no se sap com se'n ha de sortir. Però són molts més els conflictes bèl·lics que reguen el món de sang innocent: Sudan, Txetxènia, el permanent conflicte de Palestina, i moltes altres guerres o situacions d'extrema tensió que es donen dins el món, just a l'Àfrica son més que suficients els conflictes latents.

Davant tot això, aquí teniu alguns extractes de la Doctrina Social de l'Església damunt aquests temes. Des del concili Vaticà II, i ja abans d'aquest concili, els documents dels papes són

ben clars damunt aquests temes.

D'una manera i altra ens diuen que la Pau només serà possible si es dóna una autèntica justícia. L'encíclica "Pacem in Terris", de Joan XXIII diu textualment: "les comunitats polítiques no poden, sense caure en un delictes, enriquir-se de tal manera que la seva riquesa suposi una injúria i una opressió injusta per les altres nacions" i continua: "oportuna és la sentència de sant Agustí, que diu: " Si es deixa de banda la justícia, Què són els regnes sinó uns grans robaris". I també diu la "Pacem in Terris" que és una greu injustícia reprimir la vitalitat i el desenvolupament de les minories ètniques; i que els governants es consagrin, amb eficàcia, a promoure els valors humans de dites minories, especialment en el que fa referència a la llengua, cultura, tradicions i recursos i iniciatives econòmiques.

El concili Vaticà II a la "Gaudium et Spes" diu que les causes de les guerres són principalment les injustícies de dues castes:

- Les excessives desigualtats econòmiques i la lentitud en aplicar solucions a aquestes diferències tan abismals entre uns i altres.

- I el desig de dominar els altres, a més de la desconfiança, l'enveja, l'egoïsme i la supèrbia cap als altres i les altres nacions.

El mateix concili proposa com a camí de solució:

- Una molt més gran cooperació econòmica entre les nacions i revisar les estructures econòmiques i socials per tal de compensar els desequilibris i desigualtats entre les nacions.

- Una major coordinació de les institucions internacionals, que incitin la creació d'organismes que promoguin la pau. I arriba a proposar la creació d'una autoritat mundial amb poder d'evitar qualsevol guerra. Ho diu així: "Està ben clar que hem de procurar amb totes les nostres forces preparar una època en què, per acord de totes les nacions, pugui ser absolutament prohibida qualsevol guerra"

- I sobre l'armament diu el concili: "la carrera d'armament, a la que acudeixen

tantes i tantes nacions, no és camí segur per conservar la pau. I l'equilibri de forces no duu a la pau segura i autèntica. La carrera d'armaments és la plaga més greu de la humanitat i perjudica els pobres de manera intolerable. Hem de témer que, si continua, donarà un resultat funest, que ja se prepara".

- Podríem escriure hores damunt aquests temes, basant-nos en documents oficials de l'església i moltes reflexions de parlaments i organismes del món i articles i opinions de la premsa oral i escrita.

Tant de bo tots fóssim més exigents amb els governants i organismes del món a l'hora de reclamar una pau autèntica, fruit de la justícia entre els pobles i nacions, i sempre des del diàleg i consens entre els països, mitjançant els organismes internacionals, que s'han de revisar i perfeccionar. El nostre desig de pau hauria de ser tan ardent com el d'una nina que dins l'escola em va dir: "hem de cridar NO A LA GUERRA, fins que ens rebenti la panxa". No importa que ens rebenti la panxa, però no podem defallir en tots els esforços i reivindicacions per avançar pels camins que condueixen a la pau, com expressa a una de les seves frases l'humanista i filòsof Joan Lluís Vives (1492-1540): "La primera condició perquè es doni la pau, és la voluntat d'aconseguir-la"; I també Eleanor Roosevelt, defensora dels drets socials: " No basta parlar de pau, s'ha de creure en ella i treballar per aconseguir-la".

No hi ha dubte que aquest compromís amb la pau ha de començar per un mateix i dins ca nostra, dins les nostres cases i pròpies institucions, ser nosaltres mateixos persones en pau i de pau fonamentada damunt la justícia i la igualtat, com expressen perfectament aquests proverbis xinesos: "Abans de començar la tasca de canviar el món, dóna tres voltes per dins ca teva mateix". I també "encara que la teva dona hagués comès cent faltes, no la colpegis ni amb una flor". Un proverbí alemany ens recorda exactament el mateix: "Mira els estels, però no t'oblidis d'encendre la llum a la teva pròpia llar".

NAIXEMENTS

* Dia 22 de desembre va néixer a Son Carrió na Hannah Llull Saavedra, filla d'en Sebastià i na Maria Isabel. Salut.

* Dia 15 de gener va néixer a Sant Llorenç na Maria Miquela Santandreu Esteva, filla d'en Pedro i na Margalida Isabel. La nostra més cordial enhorabona.

NOCES

* Dia 31 de desembre es casaren en Jaume Monroig Sureda i na Margalida Quetgles Galmés, tots dos de Manacor. Enhorabona.

* Dia 5 de gener feren l'esclafit en Bartomeu Moll Octubre, de Ciutat i na Isabel María Amorós Amorós, natural de Granada. Salut.

* El 9 de gener es casaren en

Sebastià Parera Barceló, manacorí, i na Maria dels Àngels Salas Bauzá, llorençina. Enhorabona.

* El 15 de gener es casaren en Cristian Javier Broncas, de l'Argentina i na Isabel María Fuentes Romeros, de Badajoz. Enhorabona.

* Dia 18 de gener feren l'esclafit en Christian Felipe Contreras, de Palma i na María Aneth Molguín Osorio, de Colòmbia. Enhorabona.

DEFUNCIONS

* Dia 30 de desembre ens va deixar en Joan Estelrich Santandreu, un llorençí que vivia al carrer de l'Esperança i tenia 80 anys. Al cel sia.

* Dia 18 de gener va entregar l'ànima a Déu en Jaume Girart Carrió, un llorençí de 84 anys que vivia a Ciutat. Que puguem pregar molts d'anys per ell.

* El dia 26 de desembre va acabar la seva vida na Maria Pont Femenias, a l'edat de 83 anys. Vivía al carrer del Pou, de Sant Llorenç. Que la vegem en el cel i descansi en pau.

Bel Nicolau i Aina Simonet

La conselleria d'Interior visita el PSOE local

Josep Cortès

El dia 31 de gener l'agrupació local del PSOE va rebre una representació de l'equip de dirigeix la conselleria d'Interior, en el qual només hi mancava la consellera Maria Angeles Leciñena, que també tenia previst venir però la coincidència amb la visita d'Angela Merkel i el president del Govern José Luís Rodríguez Zapatero l'hi va impedir.

Hi eren presents Sebastià Amengual, director general d'Interior, que va incidir en la necessitat de motivar els electors aportant arguments al respecte, i també va explicar les tasques en les quals es mou la conselleria: joc, festes i policia. Cristina Ferrer, directora general d'Emergències, va parlar de la importància de fer ús del número telefònic 112. Bernat Ramis, director general de la Funció Pública, va comentar les línies de feina amb els funcionaris, fent esment del projecte de contractar persones amb alguna discapacitat. Finalment, Toni Socias, cap de gabinet, va tocar diversos aspectes generals de la conselleria. Els acompanyava un assessor, Miquel Barceló, que temps enrera havia format part de la revista local Es

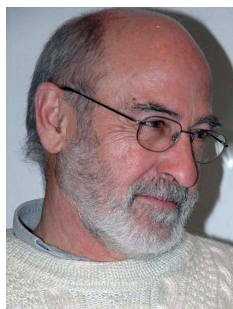
Molí Nou, de Vilafranca, membre de l'Associació de la Premsa Forana de Mallorca.

La reunió, que va tenir lloc al bar-restaurant Sa Plaça, es va allargar un parell d'hores, que els assistents aprofitaren, mentre sopaven de pa amb oli, per fer tertúlia i parlar de diversos

aspectes de la conselleria i de les vinents eleccions generals.

La reunió s'emmarca dins les que setmanalment sol fer l'agrupació socialista, que reuneix una vintena grossa de persones per tractar el dia a dia de la política llorençina i dels assumptes dels plenaris.

En el ple de dia 15 de gener, sant Maure -o Mauri-, patró dels calderes i advocat contra el mal de llomadura -*lumbago*-, hi havia una certa expectació: cinc assistents que preniën notes, dos implicats en un dels punts de l'ordre del dia, un ex-regidor i un municipal, a més dels membres de la Corporació i el secretari; aquest dia l'interventor no hi era. A mi, la veritat, em va cridar un poc l'atenció, ja que aparentment no era un ple més important que el dels pressuposts i en canvi hi havia més del doble de públic.

La sessió va començar amb mitja hora de retràs, ja que, tot i que el secretari i els membres de l'oposició ja havien comparegut en el saló d'actes, els de l'equip de govern encara estaven acabant de concretar la seva estratègia. Un regidor del Partit Popular fins hi tot va posar en dubte que el ple s'arribàs a celebrar, de tan envirmada com havia estat la comissió informativa prèvia. Per passar el temps mentres esperaven, el municipal va posar en marxa el seu mòbil, oferint als assistents l'audició de la

banda sonora de "La muerte tenía un precio" o "Por un puñado de dólares", ara no me'n record; desconec si tenia alguna relació amb l'ordre del dia.

En realitat hi havia un sol punt a debatre, ja que l'altre es va anul·lar: resulta que na Maria Bel Sanxo, que havia demanat l'excedència ara fa tres anys per gestionar el teatre d'Artà, per uns motius que ara no vénen al cas va sol·licitar la reincorporació com a funcionària de l'Ajuntament a partir del primer de gener d'enguany. Com se sap, abans era la responsable de Ca s'Escaleta i la seva intenció era tornar ocupar el mateix lloc de feina. L'equip de govern, però, considerà que a Ca s'Escaleta ja hi havia gent abastament i que feia més falta per devers S'Illot, per cuidar-se de coordinar la formació del personal d'hosteleria i canalitzar la recerca d'ajudes de la Unió Europea. El batle va proposar l'anul·lació de la plaça de na Maria Bel -que havia estat vacant durant tres anys- en base, entre d'altres motius, a què d'ençà que se'n va anar s'han externalitzat alguns serveis i ara hi ha cinc regidors que d'una manera o l'altra fan feina en aquell local del carrer Major. El canvi de destí li suposarà mantenir la categoria laboral, però perdrà tots els complements vinculats al càrrec de responsable, que tenia i que ara no tindrà.

Na Manuela va considerar que per recuperar l'interventor i per evitar que el secretari se n'anàs l'Ajuntament s'havia gastat un *paston*, i ara posava traves perquè na Maria Bel tornàs a Ca s'Escaleta conservant el càrrec que tenia. Era del parer que hi havia d'haver una negociació entre les dues parts i que la conselleria d'Interior havia de donar el seu vist i plau al canvi d'ubicació. També trobava que s'havia de crear la plaça de Sa Coma però no s'havia d'anul·lar la de Ca s'Escaleta, per la qual cosa va proposar que se separassin les dues votacions. Al final va considerar que a Sant Llorenç el tema educatiu havia caigut en picat.

El batle li va contestar que no calia separar les votacions perquè es tractava de la mateixa treballadora, i que era facultat de l'Ajuntament reubicar els funcionaris si considerava que era necessari per al bon funcionament de l'ad-

ministració local.

En Pasqual es va incorporar al debat dient que, d'ençà que na Maria Bel se n'havia anat, Ca s'Escaleta anava de qualsevol manera, que no hi havia informes dels tècnics corresponents, que hi veia un *xanxullo* i un poc de *mangoneo* i que els dobbers de l'Ajuntament no eren per solventar problemes personals del batle. Fins i tot va aventurar que possiblement el tema acabi en els tribunals.

Aquí vull fer un incís per precisar que tot això que he contat en una columna grossa en realitat va durar molt més, però, essent una crònica *informal*, no crec necessari haver de reflectir punt per punt totes les intervencions; si qualcú n'està interessat pot recórrer a les actes oficials, que són a la pàgina web de l'Ajuntament. Dic això, perquè arribats a aquest punt ja eren les tres del capvespre i que els nostres capparees duïen més temps de debat que en el ple dels Pressuposts, que ja he esmentat abans).

-Un moment. Temps. Aquí hi ha un parell de coses que no me quadren: Es batle vol suprimir ara una plaça i no ho va fer es mes passat, quan s'aprova- ren es pressuposts i la deixaren vacant!? En Pasqual vol arribar an es tribunals perquè s'educació a Sant Llorenç no està ben atesa i és partidari d'augmentar sa plantilla de Ca s'Escaleta!? Na Manuela troba que s'han de crear més places de funcionaris i que se'ls ha de pagar es màxim!? Vénga, no em facis riure! Si se torben més per xerrar d'es canvi de

feina d'una funcionària que per aprovar un pressupost de tres mil milions de pessetes és que hi ha qualche cosa més.

-Bé, per ventura no es pot descartar que hi hagi altres motius...

-Jo lo que vull sebre és per què s'equip de govern no vol que na Maria Bel vagi a Ca s'Escaleta i per què s'oposició fort i no et moguis vol que hi vagi.

-Això els ho hauries de demanar a ells... però podem deixar alguns punts damunt sa taula, si ho trobes...

-Vénga, posa'ls-hi.

-Quan na Maria Bel va demanar s'excedència va escriure una carta -que va fer pública, o almanco va transcendir- on deixava es batle molt malparat. Per ventura fer-la enfora d'es poble i llevar-li es complements comporta una certa represàlia per part d'en Mateu... A més, és de domini públic que es batle controla Ca s'Escaleta a través de na Rafela; si ara hi posava na Maria Bel sa relació de forces canviaria i qui sap si li fugiria un poc de ses mans...

-Que és es batle es qui controla na Rafela o són na Rafela i es seu homo -s'interventor- es qui controlen es batle?

-Bona pregunta, però no la sé contestar.

-I s'oposició?

-Com que no me crec que per obra i gràcia de l'Esperit Sant se'ls hagi despertat en sec un interès extraordinari per sa cultura, pens que en es ple ni na Manuela ni en Pasqual pensaven en na Maria Bel, sinó en so control d'es cercles de poder, i s'interès en que tornàs a Ca s'Escaleta era per intentar fer engronçar es batle rebaixant ses forces de na Rafela.

-Vaja un embolic que s'ha armat per una funcionària!

-Sí, i lo més collonut és que podria esser ben bé que na Maria Bel se'n tornàs a Artà d'aquí a pocs mesos, si prosperen algunes gestions que s'estan fent per aquell municipi.

-I com va acabar?

-Es de s'equip de govern van votar a favor, es Partit Popular en contra i en Pasqual se va abstenir. I jo me'n vaig venir amb un capellet de vidre i ets al·lots p'es camí, maquets i maquets i no me'n deixaren bocí!

Josep Cortès

Tal dia com avui

ARA FA 115 ANYS

* Que l'Ajuntament acordà per primera vegada concedir una subvenció per llogar una dida; posteriorment n'hi hauria més (22.01.93).

* Que es traslladà l'Ajuntament a una casa llogada del carrer de la Reina, propietat d'Antoni Galmés Galmés (29.01.93).

ARA FA 90 ANYS

* Que Miquel Femenias Nadal acabà les funcions de batle i s'elegí per substituir-lo Francesc Tous Genovart (01.01.18).

ARA FA 55 ANYS

* Que l'Editorial Moll publicà un recull de narracions de Salvador Galmés sota el títol de *Novel·letes rurals*.

ARA FA 35 ANYS

* Que, de la mà del Club Card, va reaparèixer la Banda de Música, per les festes de sant Antoni (17.01.73).

ARA FA 25 ANYS

* Que es va publicar la tesi doctoral de Bartomeu Domenge Amer, sota el títol de *"El derecho de sobreedificación y subedificación"*.

ARA FA 20 ANYS

* Que Pere Rosselló Bover va publicar la seva tesi doctoral: *"L'obra de Salvador Galmés i Sanxo (1876-1951)"*.

* Que es detectà una epidèmia d'hepatitis B a l'escola de Sant Llorenç (08.01.88).

* Que l'Ajuntament va prendre l'acord de comprar el convent de Ca ses Monges (12.01.88).

ARA FA 10 ANYS

* Que Mateu Galmés edità un vídeo sobre la festa dels Centurions de Sant Llorenç.

* Que Flor de Card, juntament amb les revistes del llevant de l'Associació de la Premsa Forana de Mallorca, crearen la "Coordinadora per a la recuperació de la línia de tren Inca-Artà" (09.01.98).

Josep Cortès

* Que Jaume Femenies, *Figuera*, va rebre del president de la Comunitat Autònoma una placa en reconeixement de la seva feina per les festes de sant Antoni (13.01.98).

* Que Flor de Card va iniciar els seus reconeixements de mèrits, amb l'entrega d'uns cards d'aram -originals de Felip Forteza- a Francesc Umbert, per la seva tasca en el Cardassar i Rafel Melis, impulsor de la reactivació de la Banda de Música (31.01.98).

ARA FA 5 ANYS

* Que els ajuntaments deixaren de cobrar l'IAE.

* Que l'Ajuntament implantà l'obligació de presentar els drets funeraris a tots els enterraments. Es tractava de controlar les persones enterrades a cada tomba.

* Que Pere Antoni Femenies fou elegit president de la Unió Ciclista Sant Llorenç, en substitució de Guillem Fullana (07.01.03).

Telefons

Aigües Sant Llorenç	838559
Ajuntament	838393
Auditori	587371
Biblioteca	569654
Bombers	085
Delegació Son Carrió	569619
Depuradora	810359
Emergències	112
S'Escaleta	838544
Escola	569483
Fems	844372
Funerària Sant Joan	526139
Guàrdia	062
Hospital de Manacor	847000
Polícia local	609 637960
Tercera edat	569512
Turisme Sa Coma	810394
Unitat sanitària	569597
Urgències mèdiques	061

Una tragicomèdia surrealista

S'aixeca el teló i d'entre bambolines surten els actors. Tots damunt l'escenari, la Sala de Plens de l'Ajuntament, els governants del municipi de Sant Llorenç comencen la funció. A l'ordre del dia sols hi havia dos punts:

1.- La supressió de la plaça de cap de l'Àrea Socioeducativa i Cultural i la creació de la plaça de coordinadora d'ajudes europees i formació laboral.

2.- La proposta de conveni, que justificava la nova plaça, a signar entre tots els Ajuntaments de la Comarca de Llevant.

El darrer punt, el mestre de cerimònies el va haver de retirar, ja que l'oposició li va confirmar que els altres batles de la comarca no tenien intenció de signar-ho. Realment l'actor que representa el paper de mestre de cerimònies és un mag. Es treu el conill blanc de la xistera en un tres i no res, però aquesta vegada el conill no va sortir, quin decepció!

I així comença l'obra, amb un monòleg inicial fet pel mateix mag, que de bon principi ja va errar el text equivocant el llinatge de la protagonista (coses del directe o dels nervis i de les presses. L'hem de disculpar si pensam que el guió de l'obra fou escrit en dos dies). En aquest monòleg s'argumentava la recol·locació de la funcionària (pedagoga) degut a què, segons ell, les necessitats socioeducatives del municipi havien canviat molt aquests darrers tres anys. Pel que sembla ara les escoles ja tenen aquestes necessitats cobertes pels professionals que els envia la Conselleria d'Educació i, a més, ara hi ha cinc regidors que fan feina (cobren un sou) en aquest àmbit i per tant no es necessita cap tècnic format en la matèria.

Es veu que ningú es va assabentar que la funcionària en qüestió des de l'any 1990 treballava com a coordinadora i cap de tota l'Àrea Socioeducativa i Cultural i que les seves funcions no cobrien sols el marc escolar. Es veu que el mestre de cerimònies, ja no es recordava de qui va engegar el projecte educatiu de municipi (que ara està aturat), ni qui va participar en l'elaboració de l'Agenda 21, ni qui va iniciar el projecte

de les escoles municipals, ni qui va elaborar el programa de coneixement del municipi, ni qui va aconseguir que la Conselleria de Treball recolzés el projecte de formació d'adults, ni qui va iniciar els programes per a joves a tot el municipi, ni qui va impulsar i donar suport a l'ensenyament en català a les escoles, ni qui va crear i coordinar el programa-calendari "A prop de tots", ni qui va fer els projectes perquè l'Ajuntament amb el suport d'altres administracions pogués contractar a una treballadora social, una logopeda, una psicòloga, una educadora social i un monitor esportiu. Tampoc es deu recordar de les hores i hores de feina que va fer per elaborar el projecte de funcionament de l'Auditori de Sa Màniga, entre moltes altres coses.

No és que tot això sigui res extraordinari, ni molt manco, només són alguns resultats de la feina feta durant 20 anys a Sant Llorenç i per la qual tots els ciutadans de Sant Llorenç li han pagat un sou cada mes. Això és el més important perquè, a diferència d'altres funcionaris, aquesta persona, responsable de gestionar els diners públics (els nostres diners), ens ha pagat fent una bona feina, implicant-se al màxim amb tot el que feia i posant tots els seus sabers al nostre servei. I segur que ho tornarà a fer, malgrat l'hagin desterrada a S'Illot i l'hagin humiliada públicament, perquè és una bona professional que encara fa cursos de formació i perquè, evidentment, no es dedica a la política i no pretén assumir funcions de polític. Però, vés per on, els polítics llorencins estan preparats per fer de polítics i de tècnics. Quines coses!

L'obra teatral seguia i jo, pobre espectador, vaig ser testimoni, sense poder-hi fer res, de la supressió de la plaça que aquesta funcionària havia ocupat durant tants d'anys. La suprimiren els mateixos polítics que anys enrera l'havien creada i defensada (bé, la veritat és que fa vint anys que desgraciadament tenim els mateixos polítics, només és que alguns han canviat de partit). Tots ells polítics progressistes, alguns d'ells educadors i tots ells, això no

ho oblideu, tenien en els seus programes electorals intencions fermes de potenciar l'educació i la cultura. Encara que, ben mirat, quan tornem anar a votar ja no ens recordarem d'aquesta obra de teatre tan esperpèntica.

De cop i volta, em vingueren al cap una sèrie d'imatges d'anys enrera, d'ella a les corregudes dels pollastres per les festes, d'ella a la fira nocturna, d'ella durant les festes de Sant Antoni animant els cavallistes amb el micròfon de Ca s'Escaleta (enguany no hi vaig veure a la tècnica que du les festes), a les reunions de pares de l'escola, en el fogueró del centre d'adults, acompanyant els llorencins a Palma a veure "La dida".

Però es veu que en aquesta pel·lícula no l'han vista els nostres polítics.

D'aquesta manera i tal com va dir el regidor de cultura a partir d'ara la pedagoga recercarà ajudes europees des de l'oficina de turisme de S'Illot, segons ell això en un municipi turístic és molt necessari. Haurem de disculpar a l'actor que interpreta aquest personatge, es veu que es va botar una fulla del guió. Precisament la que explicava que fa quatre anys aquest Ajuntament ja tenia contractat un agent de desenvolupament local (adl) del qual la Conselleria de Treball pagava el 80% del seu sou, i que feia precisament aquesta feina des de s'Escaleta i que quan va acabar el contracte el mestre de cerimònies i la regidora d'educació que era del partit de l'actual regidor de cultura, consideraren que la seva feina no era necessària. Es veu que fa tres anys l'Ajuntament anava millor que ara i no necessitava ajudes d'Europa i ara sí que es fa urgent i necessari, tant és així que ara en lloc de fer-ho un ADL (que també n'hi ha un al centre d'adults) ho ha de fer una pedagoga.

Entre el públic se sentien els murmuris dels assistents:

- Tu entens res? Jo no.

- No, i diu que el mestre de cerimònies ho ha explicat molt bé.

- Vols que et digui, no entenc res de res, m'he fet un embolic. A veure ara la pedagoga ha de cercar ajudes d'Europa,

però això és una feina pròpia d'un ADL, que en tenim un al centre d'adults i en teníem un altre que el mos pagaven i l'acomiadàrem? És així? I per què no ho fa el que ja tenim? I per què acomiadaren al que ja teníem si només pagàvem un 20% del seu sou?

- No ho sé, calla que ens amonestaran.
- Jo, el que sé cert es que l'Administració Local pot reubicar per raons de servei els seus treballadors.

- Si però sempre d'una manera justificada. De fet hi ha experiències de racionalització de les plantilles municipals a Barcelona, Gandia i a altres ajuntaments, però sempre de manera racionalitzada i no imposada.

- Sí però això és Sant Llorenç i es veu que ningú s'ha preocupat d'estudiar el cas.

- Jo crec que han escrit l'obra tan aviat que no han tingut temps i ara ja has sentit un dels actors de l'oposició que diu que ens enviaren un inspector de treball i l'haurem de pagar amb els diners dels contribuents.

De sobte, va sonar un mòbil i el públic i els actors callaren uns segons. Després a l'altre part de l'escenari els actors de l'oposició varen fer una argumentació clara i concisa de defensa de la no supressió de la plaça de la pedagoga. Segons ells no feia ni una setmana que s'havia aprovada la catalogació dels llocs de feina amb l'organigrama de l'Àrea i la plaça de cap d'Àrea. El mestre de cerimònies les contestà que en aquells moments no sabien que la funcionària en qüestió es volgués reincorporar.

- Tu, ara ja ho entenc, el que l'autor d'aquesta obra ens vol fer endevinar es que no és que la plaça de cap d'Àrea no sigui necessària, sinó que el que no volen és que l'ocupi la pedagoga.

- Quin text més entravessat. El que és clar és que algú ha de fer les funcions de coordinació del personal de Ca s'Escaleta perquè sinó llavors es cobren les hores extres per anar a missa, no ho llegires al Flor de Card? Abans la cap de l'Àrea controlava els horaris del personal, recuperaven les hores, supervisava els programes, proposava programes nous, es feien programes conjunts entre diferents departaments, re-

gistraven la memòria de l'Àrea i així sabíem si els serveis creixien amb usuaris o no? Organitzava les vacances del personal, mirava que els departaments no gastessin molt...

- I vols dir que ara tot això ho han de fer els regidors?

- Pareix ésser, que sí.

- Ara sí que n'haurem de fer de modificacions de crèdit.

- Es increïble, augmenten 18.000 euros a l'interventor perquè torni a treballar a Sant Llorenç i en canvi torna una bona professional sense haver-li de pagar més i no la volen.

Arribats aquí, els actors es posaren molt tensos i el mestre de cerimònies va avançar el final. El desenllaç fou l'esperat en un govern amb majoria absoluta o, millor dit, amb una dictadura democràtica, i la plaça es va suprimir.

- Escolta, et sap greu si et faig un resum de l'obra? Es que en arribar a casa l'he

d'explicar a la meva dona.

- Una funcionària fa vint anys de feina a un ajuntament treballant el dia de Nadal, el dia dels Reis, el dia de sant Antoni, durant vespres i festius (fora cobrar hores extres ni nocturnitat), se'n va tres anys amb una comissió de serveis autoritzada i quan es vol reincorporar resulta que és impossible fer-ho, segons paraules del mestre de cerimònies, perquè la seva plaça ja no es necessària.

- Crec, que més o manco és així.

Quan es va tancar el teló, sonava un mòbil amb "La muerte tenía un precio" i no es va sentir cap aplaudiment.

Un ciutadà preocupat

PD. Com veis sóc un gran aficionat al teatre i al cinema, així que en el proper número vos narraré una altra representació.

**LOTUS
STYLE
IN
LOVE**

JOIERIA
IGNASI
SANT LLORENÇ

**LOTUS
STYLE**
if it's sexy, it's lotus

14 de febrer, Dia dels enamorats

Quan arribarà el tren a Sant Llorenç?

Tomàs Martínez

Aquest era el títol de la taula rodona que es va celebrar el passat dia 29 de gener a sa Rectoria, organitzada per la delegació de l'Obra Cultural Balear a Sant Llorenç. Hi assistiren més d'un centenar de persones dels diferents pobles afectats per l'ampliació de la línia del tren. Els participants de la taula rodona foren: Biel Vicens, conseller de Mobilitat i Ordenació del Territori del Govern de les Illes Balears, Mateu Puigrós, batle de Sant Llorenç des Cardassar, Guillem Ramis en representació de l'Associació d'Usuàries i d'Usuaris del Tren, Petra Ballester, portaveu de la Plataforma en Defensa del Tren a Sant Llorenç des Cardassar i Margalida Ramis, portaveu del GOB i responsable d'àrea de Territori i Urbanisme.

Encetà les intervencions el conseller Biel Vicens que va fer un plantejament general sobre la mobilitat. Ex-

plicà que actualment s'està fent un ús massa elevat del cotxe i que s'ha de tendir a un model d'ús col·lectiu del transport amb la potenciació del tren i de les línies d'autocars. També insistí en el fet que el transport col·lectiu i l'urbanisme han d'anar de la mà a l'hora de planificar. Una data que ens sorprengué fou que el tren trasllada a l'any uns cinc milions d'usuaris i la flota d'autocars uns dotze milions.

Guillem Ramis parlà del model de tren que defensa l'associació d'usuà-

ries i usuaris del tren, un tren pràctic i útil, electrificat. Va demanar a la conselleria que defugí dels projectes faraònics com els que s'han fet a la passada legislatura i que tants de problemes han duit i aposti per les obres de baix impacte i de baix cost. Va reivindicar un tren de Manacor a Capdepera elèctric, en superfície i amb aturades a Manacor, una d'elles a l'Hospital. També plantejà la disconformitat de l'associació amb el sistema tarifari que fa uns dies ha implantat la conselleria de mobilitat.

Petra Ballester, usuària diària de la línia Manacor- Palma, va plantejar els problemes més importants amb els quals es troben en l'ús diari del tren: massificació, manca d'informació i servei insuficient dels busos llançadora.

Mateu Puigrós va comentar la reunió entre els batles de Sant Llorenç, Capdepera, Artà i Son Servera en la qual es va demanar que les obres del tren comencin d'Artà a Manacor ja que pareix que la sortida de Manacor pot ser complicada. Si es fes així s'asseguraria la possibilitat de poder emprar el tren des d'Artà fins a l'entrada de Manacor.

Margalida Ramis va exposar la necessitat de què les intervencions que es facin en matèria ferroviària estiguin d'acord amb un model general per a Mallorca, que no es facin actuacions puntuals, deslligades de l'urbanisme i reivin-

dicà un transport públic ecològic i barat.

En una segona ronda d'intervencions el conseller es referí a la manca d'inversió en transport ferroviari per part de l'Estat des de fa molts d'anys i manifestà la seva confiança que arribin fons des de Madrid per poder tirar endavant els projectes que la conselleria té prevists: desdoblament de la línia d'Inca a s'enllaç, ampliació de la línia de Manacor a Capdepera, ampliació de la línia Sa Pobla- Alcúdia i la posada en marxa d'un tramvia de Palma a Lluçmajor, passant per l'aeroport. Aquestes inversions suposen més de dos mil milions d'euros i en aquesta legislatura, que acaba el 2011, es podrien fer obres per valor de quasi set-cents milions d'euros. Considerà que el primer projecte a executar és el desdoblament del tram Inca-s'Enllaç, obres que començaran en un curt termini i manifestà que l'arribada del tren als pobles del Llevant es considerada com a prioritària.

Per part del batle de Sant Llorenç es va fer especial menció a la situació en què es troba l'estació del po-

ble, una edificació amb valors arquitectònics que està deixada de la mà de Déu tot i que l'anterior govern havia adjudicat les obres de millora per un import d'un milió d'euros, però que mai es varen executar.

La representant a Sant Llorenç de la Plataforma en defensa del tren va insistir en els problemes que planteja el fet de no tenir connexió de bus entre Manacor i Sant Llorenç en totes les freqüències del tren, només es pot emprar cada dues hores, i en els problemes que aquest fet planteja a les persones que no disposen de vehicle propi, als joves si a les persones majors.

Guillem Ramis insistí en què qualsevol actuació que es faci s'ha de fer amb mires al futur. Defensà un tren elèctric per tots els trajectes actuals i per a les futures ampliacions.

Per part del GOB es plantejà la necessitat de fer evident l'impacte social del transport privat per carretera (morts, invàlids, destrucció del territori) i reclamà una política en la qual els usuaris del transport col·lectiu no siguin només els que no poden emprar el transport privat, una política que afavoreixi l'ús del transport públic.

Abans de passar a les intervencions del públic, Biel Vicens apuntà que tots els projectes nous s'electrificaran i en resposta a les crítiques sobre el sistema de tarifes recordà que el Govern subvenciona el transport per tren en nou

milions d'euros anuals per abaratir els bitllets.

El públic intervingué plantejant qüestions molt interessants: Perquè s'ha de soterrar el tren a Manacor si hi ha altres alternatives, tipus tren tramvia, que són menys costoses i poden oferir un millor servei als ciutadans? Arribarà el tren a aquesta contrada dins l'actual legislatura?

El conseller respongué que la possibilitat de soterrar el tren a la sortida de Manacor obeeix a una petició feta per l'Ajuntament de Manacor. Que es faran els estudis tècnics i en funció dels resultats no es descarten altres opcions. Quant a la possibilitat de què el tren arribi als pobles de Llevant en aquesta legislatura manifestà que s'està molt condicionat per la inversió que pugui fer l'Estat, negociacions que es faran després de les eleccions generals, i reiterà que aquest projecte és prioritari per a la conselleria que dirigeix.

Els membres de la Junta Directiva de la Delegació de l'OCB valoram molt positivament la celebració d'aquesta taula rodona, que ens ha permès conèixer de primera mà la problemàtica del transport ferroviari i les possibles actuacions que es faran per part del Govern de les illes Balears. Volem agrair la presència dels convidats que formaren part de la taula rodona i l'assistència de les persones que ompliren sa Rec-toria.

Allò que amaguen els historiadors oficials sobre la bandera de Mallorca (IV)

Ramon Rosselló

Dia 23 de maig, "La Almudaina" amb el títol *El homenaje catalán*, feia comentaris sobre el regionalisme, el polític Maura i altres personatges i fets diversos d'aquella època. A la festa de l'Homenatge celebrat a Barcelona hi assistí Russinyol, 400 ajuntaments de Catalunya, 80 periòdics, 500 societats corals i ateneus, unes 2.000 associacions polítiques i literàries. No s'hi va adherir el "Diario de Barcelona". L'articulista fa notar "que el pendón de Mallorca bordado con primor, fue objeto de delirantes ovaciones, que se disputaron los estudiantes, los que mañana nos han de sustituir el honor de llevarlo, que no lo abandonaron un momento Luis Martí y don Antonio Villalonga, que vió ayer mimada su consecuencia política por una de las ovaciones más cariñosas y más entusiastas al pasar frente a la Tribuna que ocupaban los Senadores y Diputados a que Cataluña rindió ayer el homenaje". La festa va acabar amb una serenata d'orfeons.

Continuant amb "La Almudaina", dia 25 ressenyava un Banquete republicano celebrat a Palma, organitzat per la Juventut Republicana. Es va tractar el tema de les eleccions, el regionalisme i altres circumstàncies d'actualitat. Es fa referència expressa a l'acte de Solidaritat celebrat a Barcelona, comentaris fets per Garcia Orell: "A esta fiesta de solidaridad, añadió, ha asistido nuestro compañero don Luis Martí representando a Mallorca llevándose una bandera, que no es la que ordenó confeccionar el Ayuntamiento; es una bandera mallorquina pagada de fondos particulares, y a que Barcelona ha aplaudido como homenaje a Palma; pero estos aplausos

hubo ayer en el Ayuntamiento un concejal, don Enrique Sureda, que quiso juzgarlos molestos a nuestro compañero el señor Martí, poniendo un telegrama al Alcalde de Barcelona diciendo que el señor Martí no llevaba la representación del Ayuntamiento, telegrama que no logré aplazar con mis súplicas hasta oír las explicaciones del señor Martí y claro está que yo no quise adelantar explicaciones que podían coartar la libertad de nuestro compañero". Però avui sí que volen trametre un telegrama al batle de Barcelona "diciéndole que hemos visto con gusto las atenciones dispensadas al representante de Mallorca y los aplausos a la bandera de Mallorca y en igual sentido telegrafiar a la prensa de aquella capital".

Aquest mateix dia, el diari produïa, amb el titular *Lo de la bandera mallorquina*, un despatx datat a Barcelona: "Desautorización ridícula. El Gobernador civil de Palma de Mallorca ha enviado al de esta provincia el siguiente telegrama: El Alcalde de Palma me suplica le manifieste que el Ayuntamiento de mi presidencia no ha acordado la adhesión a la fiesta de solidaridad catalana y en consecuencia no ha enviado persona alguna que lo represente ni senyera de la Corporación. Ruego a V. E. se sirva hacerlo constar.

En igual forma telegrafió el Alcalde de Palma al de esta capital. Nosotros ante la conducta del Alcalde de Palma hemos de hacer notar que ella por sí sola pone de manifiesto su hechura caciquista y que su desautorización da más relieve al concejal y Síndico mallorquín señor Martí y a cuantos ciudadanos representa. Lo de menos para el gran acto de Solidaridad realizado en Barcelona es el carácter oficial que cuantos a ella asistieron pudiera tener. Lo importante era la representación popular y ésta ya sabemos que la ostenta mercedamente el señor Martí.- Martí".

1908

Dia 4 de gener, el setmanari "Sa Llonja" publica una breu ressenya del

llibre de Benet Pons i Fàbregues, resumint el seu contingut.

Dia 14 de febrer, el diari "La Tarde" publicava el següent escrit:

"La bandera de Palma

Conforme prometimos hoy publicamos el discurso que en la sesión municipal pronunció el Sr. Calvet, que damos mediante cuartillas que aquel señor Concejal ha tenido la amabilidad de escribirnos, reproduciendo los conceptos expuestos en el Consistorio:

No es mi propósito molestar a nadie y mucho menos al Sr. Archivero, pero como es mi deber tratar con detención los asuntos que aquí se ventilan, aunque no considere primordial la necesidad de restaurar la antigua bandera desde el momento que la Corporación acordó construirla basándose en los datos históricos existentes, claro está que la restauración de la antigua divisa de la Universidad y Reyno de Mallorca, resulta tarea muy delicada, y de no proceder con cuidado sumo, nos exponemos a rectificaciones lamentables y a que propios y extraños puedan afirmar que el trabajo que aprobemos no esté a la altura de la Ciudad de Palma. Tratándose de restauraciones de cosas antiguas, todos hemos de desear que se cumplan los cánones consagrados y admitidos, en épocas pasadas, que se respete la verdad histórica, y que nadie pueda tacharnos de correctores o innovadores de reglas admitidas por todo el mundo. Si alguna cosa resulta indeterminada, se ha de confesar claramente y entonces llegaría la hora de resolver acerca de ella según podamos y sepamos, pero mientras la historia nos guíe, la hemos de respetar en absoluto.

Al leer el trabajo del Sr. Archivero, publicado en elegante folleto que se ha repartido a los Sres. Concejales, me han surgido varias dudas, mejor dicho, he tenido que discrepar en varios puntos, de la opinión de dicho Sr., y como para mí son puntos capitalísimos, voy a manifestar cuales son, deseando que el equivocado sea yo, pues así se ahorraría bastante tiempo y trabajo.

(Continuarà)

Processionària

La Conselleria de Medi Ambient ha realitzat, un any més, la campanya contra la processionària del pi, que ha tractat un total de 15.077 hectàrees a les Illes Balears, distribuïdes en 7.714 hectàrees a Mallorca, 4.706 a Eivissa i 2.657 a Menorca.

El passat dia 2 de desembre finalitzà la campanya de tractament, després de què les condicions meteorològiques donaren una treva i deixà de ploure i fer vent. Els resultats efectius de la campanya es coneixeran a finals del proper mes de març.

El tractament utilitzat és un tipus d'insecticida microbiològic que es pulveritza des de l'aire i que té la categoria mínima d'afecció als humans i a la fauna. Fins i tot és compatible amb les abelles.

S'ha actuat als llocs autoritzats per la Comissió Balear de Medi Ambient després d'analitzar el projecte Tractaments Fitosanitaris contra la Processionària del Pi a les Illes Balears 2007, elaborat pel Servei de Sanitat Forestal de la Conselleria de Medi Ambient, i l'Informe d'Impacte Ambiental dels Tractaments Fitosanitaris per al Control de la Processionària del Pi a les Illes Balears.

A les zones urbanes o urbanitzacions, la responsabilitat en aquesta matèria és dels municipis o responsables privats d'aquests nuclis de població.

Durant l'any 2008 es redactarà un pla integral de lluita contra la processionària del pi 2008-2011.

Des del passat dia 28 de novembre i fins a finals del proper mes de gener és vigent la campanya de venda subvencionada de cartutxos per a combatre la processionària del pi a un preu de 0'12 €.

Parcs eòlics

La Conselleria de Medi Ambient ha expressat la seva disconformitat amb la proposta presentada pel Govern central de zones aptes per a la instal·lació de parcs eòlics marins a les Illes Balears.

Des del departament es lamenta que els ministeris de Medi Ambient i d'Indústria, Turisme i Comerç hagin elaborat una proposta amb un deficient nivell de consulta amb la Comunitat Autònoma i que no s'hagin tingut en compte qüestions que són d'especial importància i rellevància per a les Illes Balears des del punt de vista mediambiental, paisatgístic i econòmic.

D'una banda, la Conselleria de Medi Ambient recorda que la costa de les Illes Balears presenta un alt nivell de protecció que és incompatible amb instal·lacions d'aquest tipus i amb l'entrada de cables de connexió amb la xarxa terrestre.

Així mateix, la Conselleria destaca que l'activitat turística de les Illes Balears està directament lligada a la qualitat de l'entorn i que els parcs eòlics marins, encara que s'instal·lin a una certa distància, suposen una degradació del paisatge, en aquest cas marí. També l'activitat pesquera es podria veure afectada per aquestes infraestructures.

A més a més, el departament autonòmic ha detectat que les zones aptes per a la instal·lació de parcs eòlics marins a les Illes Balears s'apropen excessivament a la costa nord d'Eivissa i a la costa del Llevant de Mallorca.

Finalment, cal apuntar que la proposta del Govern central s'ha fet pública mentre es prepara el llistat de Llocs d'Interès Comunitari (LIC) marins no costaners que s'ha de presentar a la Unió Europea. Els LIC són una figura de protecció europea i el nou llistat de zones amb aquesta catalogació podria fer canviar substancialment la delimitació que han realitzat els dos ministeris d'una manera precipitada i injustificada.

Incendis

El conseller de Medi Ambient, Miquel Àngel Grimalt, ha signat convenis amb els presidents dels consells insulars de Mallorca, Menorca i Eivissa, Francina Armengol, Joana Barceló i Xico Tarrés, respectivament, en matèria de lluita contra els incendis forestals.

Aquests convenis regulen l'actuació dels mitjans humans i materials que la Conselleria de Medi Ambient i els consells insulars destinen a la lluita contra els incendis forestals. La prevenció i extinció d'incendis forestals són competència de la Conselleria de Medi Ambient, però aquests convenis optimitzen els recursos existents de les administracions signants.

Miquel Àngel Grimalt ha destacat que aquests acords permeten disposar dels mitjans dels consells insulars en la lluita contra el foc, sobretot a l'estiu, l'època de major risc, i reunir el màxim nombre possible d'efectius a l'inici d'un incendi, moment clau en l'eficàcia de l'extinció.

Els convenis estableixen que la Conselleria de Medi Ambient transfereix a cada consell insular signant 29.900 euros en concepte de potenciació dels respectius mitjans de lluita contra els incendis forestals.

Durant l'acte de signatura, el conseller Grimalt ha subratllat els convenis com exemple de col·laboració institucional en la preservació del patrimoni forestal i natural de les Illes Balears, i ha anunciat que les ajudes als consells insulars seran incrementades i que l'any que ve el Consell de Formentera s'incorporarà als acords.

La mitjana de superfície cremada de superfície forestal a les Illes Balears és de 337,28 hectàrees des de 1997. Enguany, ha estat de només 86,11 hectàrees.

Quarta sortida: Galatzó (16.12.2007)

Xisca Ramon

Avui toca un clàssic, el Galatzó, una de les muntanyes més freqüentades pels excursionistes. El punt de partida és la zona recreativa del mirador de ses Ànimes, situada a la carretera Andratx-Estellencs. El cel gris, ben llis, amenaça neu, i el fort vent contribueix encara més a la sensació de fredor.

L'ascensió transcorre entre alzines, estepa joana, romaní i càrritx, i no presenta massa dificultats, tret de l'últim tram, que consta de diversos passos en què s'ha de caminar per sobre de roques pelades. És precisament quan iniciem aquesta darrera etapa que el temps empitjora. Ara cauen flocs de neu que sols no toquen a terra, però que fan les superfícies que trepitjam més reliscoses, alhora que el vent s'enval тона de bons i de veres. Amb tot això, decidim extremer les precaucions i caminar lentament, amb la màxima atenció i amb l'a-

jut de les mans.

El cim té 1.027 m d'alçada i està situat entre els municipis d'Estellencs, Puigpunyent i Calvià. El corona un vèrtex geodèsic, que marca la partió entre tres finques: Son Fortuny (Estellencs), Son Nét (Puigpunyent) i Galatzó (Calvià). Les vistes són realment increïbles, però, per desgràcia, la baixa temperatura fa que no ens hi poguem entretenir gaire, i aviat començam a davallar, cercant algun indret una mica arrecerat per dinar.

Passam per les restes d'un antic refugi de vigilància forestal, situat a l'encreuament del camí del Coll des Carnisseret i seguim caminant encara una estona més, fins que trobam un lloc que, sinó arrecerat, almanco sembla adequat per dinar-hi. El temps, però, torna a desbaratar-se i és treure els panets i posar-se a nevar, aquesta vegada amb més força. El fred i els flocs de neu empesos

pel violent vent no ens donen treva i ens obliguen a seguir amb la davallada.

Per sort, aviat espassa l'arruixat de neu, que no arriba a aferrar, i aconseguim arribar eixuts a baix, a l'explanaada amb bancs i taules en què havíem berenat el matí. És allà on feim finalment el tast de torrons artesans, que són tots tan bons que no podem arribar a dir quin és el millor.

Existeixen nombroses llegendes i mites vinculats al Galatzó, els quals atorguen a aquest puig un aire màgic i sobrenatural, com per exemple l'anècdota que conta que els senyors de les tres parts es reunien en el cim entorn a una taula de pedra, sense sortir de les seves propietats respectives, o la llegenda del Comte Mal, condemnat a causa de la seva crueltat a cavalcar durant totes les nits de l'eternitat sobre un cavall negre envoltat de flames.

Inciten o són incitats?

Ignasi Umbert

El passat 28 de desembre, festa dels innocents, els mitjans de comunicació es feren ressò de les paraules del bisbe de Tenerife, monsenyor Bernardo Álvarez, en què assegurava que l'homosexualitat perjudicava les persones en particular i a la societat en general. Això pot no sorprendre massa tenint en compte quina és la posició oficial de l'Església Catòlica en aquest tema; i dic oficial perquè no estic segur si aquesta posició de portes endins es manté igual, vist el tractament que n'ha tingut sempre a l'hora de la veritat i els afers ocorreguts aquests darrers anys a Nord-Amèrica i a altres llocs, Espanya inclosa.

Però el que realment ens va sorprendre foren les paraules que feien referència a l'homosexualitat infantil, en les quals afirmava, segons aquests mitjans, que eren, en molts casos, els mateixos infants -de 12 o 13 anys- els que incitaven els adults a mantenir aquests tipus de relacions. La veritat és que sorprèn que un bisbe pugui creure que al·lots de 12 o 13 anys, o menys, puguin actuar d'aquesta manera, quan realment els que inciten aquests nins,

perquè no són més que nins, són els adults. I moltes vegades són adults que, per la seva significació i la jerarquia que tenen sobre ells, la seva influència és molt important, i d'això en saben molt els capparets de l'Església Catòlica, quan encara no fa massa temps que a Nord-Amèrica les demandes per aquests tipus de fets quasi dugueren a la ruïna econòmica l'Església nord-americana.

No sé què volia donar a entendre aquest bisbe quan va fer les declaracions, no sé si volia donar la culpa dels fets als adults, clero inclòs, per a incitar-los i per tant la culpa no era seva justificant així les seves debilitats, o per altra banda era que els nins havien tornat més primerencs en matèria sexual. De totes maneres, per molta incitació que fessin aquests nins, se suposa que els adults tenen més ús de raó -sempre hi ha excepcions- i no haurien de consentir de cap manera ésser incitats per nins o nines que encara només han après de la vida el títol. Crec que la jerarquia catòlica hauria de reflexionar sobre aquests tipus de comentaris i desmentir-los rotundament i allunyar-se d'aquestes

posicions perquè, de no fer-ho així, suposaria acceptar-los i demostraria una gran feblesa individual i col·lectiva davant aquesta suposada incitació infantil que sembla, pel que ha passat a quasi totes les esglésies del món, i així ho demostrin els fets, que hi ha.

Però això no és d'ara sinó que ja ve des del principi del mateix cristianisme; basta pegar una ullada a la història, on el sexe, per a l'Església Catòlica, quasi sempre ha estat un tema prohibit de portes fora, però de portes endins la cosa ha estat ben diferent, i tots coneixem casos d'amistament de capellans, bisbes, cardenals i papes. Boccaccio, ja en el Decameron, ens mostra com es comportava el clero a l'edat mitjana. Per això, crec que abans de fer comentaris com aquest els convindria que miressin la busca que tenen al seu ull i no acusassin d'incitadors a nins de 10 o 12 anys, que a més d'un se li veu plometa.

Perquè si les sagristies i els confessionaris parlessin ens podrien contar molts de fets com aquests, i no eren precisament els nins els incitadors.

XXIV Trofeu de Cala Rajada dels nins de judo del col·legi Mestre Guillem Galmés

Magnífica actuació dels nins de judo del col·legi Mestre Guillem Galmés

Enguany l'AMIPA de l'escola de Sant Llorenç ha organitzat una activitat de judo. N'és responsable el Club Renshinkan. Hi ha hagut molts de nins interessats a practicar aquest esport.

Aquest passat mes de desembre tengué lloc el primer festival. Va ser a Capdepera, més concretament al poliesportiu Es Figueras, on es concentraren 227 nins i nines de tota la nostra comarca. Vàrem tenir l'oportunitat de veure el millor judo infantil en les diverses categories. Tothom que hi era present pogué gaudir de les evolucions dels més petits.

El campionat començà amb les paraules de benvinguda de la regidora d'esports Pilar Gasull i amb la presentació de les devuit escoles de judo que hi prengueren part. Els nins de Sant Llorenç participaren en la modalitat de demostració de *randori* amb un comportament exemplar i unes tècniques molt ben coordinades, si tenim en compte el poc temps que hi havien dedicat.

Finalitzat l'acte, es varen entregar les distincions als següents premiats llorencins: Miguel Alejandro Aparicio Regil, Bartomeu Pont Brunet, Ricard Mesquida Cartoixa, Miquel Femenias Pelleró, Pere Lull Caldentey, Miquel Flaquer Galmés, Yassine Lamalmi Moussaoui, Andreu Rodríguez Veny, Nahuel Rodríguez Veny i Borja Torres Torres.

Pep Mascaró Adrover

Flor de Card

A l'assemblea general de Flor de Card celebrada el passat 25 de gener s'aprovaren els comptes del 2007 i es prengueren diversos acords:

Saldo a 31.12.2006 6.772'29

Ingressos 9.429'-

Subvencions	4.476'51
Subscripcions	3.880'50
Publicitat	550'50
Interessos	5'19
C/C	561'30

Despeses 9.528'80

Impremta	7.007'98
Consumibles	290'70
Internet	360'-
Sopar i pin	919'05
Ordinador	415'80
Escàner	121'-
Enquadern.	60'-
Comissions	354'27

Saldo a 31.12.2007 6.672'49

Diferència de l'exercici -99'80

Notes

* De cara al 2008 s'editaran dos llibres de la col·lecció "Es Pou Vell": *Cronologia*, de Josep Cortès i *Pronòstic*, de Tomàs Martínez.

* El sopar d'aniversari serà el 23 de febrer al restaurant Oasis. Per apuntar-se: Maria Galmés (696 405890) i Bel Nicolau (971 838045).

* El Card d'Or es va atorgar a la Germandat de Donants de Sang de Sant Llorenç.

FONTANERIA

JOAN MIQUEL

C/ Verge Trobada, 46. - Mobil 636089861
07530 SANT LLORENÇ

Ultramillor

**Agència de viatges del grup A
Títol 999**

**Carrer del Sol, 19
Cala Millor-Mallorca
Tel. 971 585720**

1ª Regional Preferent

Dia 6: Independiente 2 - Cardassar 2
Equip titular: Perelló, Vadell, Hasis, Miquel Miquel, Xavi Idevik, Gil, Padilla, Joan Rigo, Mestre, Sebastià Rigo i Simó.
Canvis: Pep Lluís (juvenil) per Padilla, Joan Pere (juvenil) per Mestre i Jaume Brunet (juvenil) per Sebastià Rigo.
Gols: Hasis i Xavi Idevik

Dia 13: Cardassar 3 - Calvià 2
Onze titular: Perelló, Vadell, Jaume Sancho, Miquel Miquel, Xavi Idevik, Gil, Hasis, Joan Rigo, Mestre, Simó i Sebastià Rigo.
Canvis: Gayà per Hasis, Cabrer per Simó i Padilla per Mestre.
Gols: Simó (2) i Joan Rigo

Dia 20: S'Horta 1 - Cardassar 2
Onze titular: Perelló, Vadell, Jaume Sancho, Miquel Miquel, Duran, Gil, Hasis, Joan Rigo, Mestre, Simó i Gayà.
Canvis: Biel Toni per Simó, Benji per Mestre i Cabrer per Joan Rigo.
Gols: Xisco Gayà i Simó

Dia 27: Cardassar 1 - S'Arracó 1
Onze titular: Perelló, Vadell, Hasis, Miquel Miquel, Idevik, Gil, Gayà, Joan Rigo, Padilla, Simó i Miquel Sancho.
Canvis: Benji per Padilla, Sebastià Rigo per M. Sancho, Biel Toni per Gayà i Duran per Gil.
Gol: Xavi Idevik

Juvenils

Dia 5: Cardassar 2 - Santa Maria 1
Gols: Joan Andreu i Gomila

Dia 13: Arenal B 1 - Cardassar 3
Gols: Nene (2) i Pep Lluís

Dia 19: Cardassar 3 - P. Ramon Llull 0
Gols: Nene (2) i Jaume Brunet

Dia 26: Espanya At. 0 - Cardassar 3
Gols: Tomàs, Jaume Brunet i Nene

Cadets

Dia 12: Cardassar 0 - Felanitx 3

Dia 19: At. Rafal 16 - Cardassar 1

Gol: Francesc

Dia 26: Cardassar 1 - Andratx 2
Gols: Marc Grimalt

Infantils

Dia 13: Cardassar 5 - Algaida 1
Gol: Joan Mas (4) i Llorenç Femenias

Dia 20: At. Manacor 0 - Cardassar 5
Gols: Xavi (2), Sergi, Joan Mas i Llorenç Femenias

Dia 27: Cardassar 3 - Campanet 3
Gols: Llorenç Femenias (2) i Adrià

Alevins

Dia 12: Pla de na Tesa 4 - Cardassar 2
Gols: Lluís i Jeroni

Dia 19: Cardassar 2 - Collerense 1
Gols: Bernat (2)

Dia 26: Campos 7 - Cardassar 1
Gol: Joan Caldentey

Benjamins F-7

Dia 12: Cardassar 6 - Esp. Manacor 3

Gols: Joan Sancho Fiol (2), Pau (2), Adrià i Tomeu

Dia 19: Manacorins 0 - Cardassar 1
Gol: Tomeu

Dia 26: Cardassar 3 - Porto Cristo 1
Gols: Joan Sancho Melis (2) i Adrià

Benjamins F-8

Dia 11: Campos 2 - Cardassar 0

Dia 19: Margaritense 3 - Cardassar 1
Gol: Ivan

Dia 23: Cardassar 0 - Santanyí 4

Pre-Benjamins

Dia 12: Cardassar 2 - At. Son Servera 5
Gols: Tomàs i Manel

Dia 19: Escolar 1 - Cardassar 3
Gols: Rigo (2) i Tomàs

Dia 26: Cardassar 1 - S'Horta At. 4
Gol: Guillem Taberner

Clàudia A. Umbert Fullana

Dia 16 de febrer, dissabte, a les 17 hores, a sa Rectoria

Tastavins

Amb la presència dels cellers Jaume de Puntiró (Agricultura ecològica. D.O. Binissalem), Son Sureda Ric (Vi de la Terra Illes Balears), Galmés Ferrer (D.O. Pla i Llevant), Es Verger (Agricultura ecològica. Vi de la Terra Illes Balears) i Can

Majoral (Agricultura ecològica. D.O. Pla i Llevant)
Places limitades. Per a inscripcions crida al telèfon 696991058.

Hi col·laboren:

Conselleria de Comerç i Indústria del Govern de les Illes Balears

Ajuntament de Sant Llorenç

En Trompes i en Mestre es proclamen campions

Pau Quina

Amb cert retard (a causa de les condicions meteorològiques, però també per la caparrudesa d'alguns jugadors), va arribar a la seva fi el II Torneig de tennis solidari de Nadal. En el grup A no hi va haver sorpreses i en Pedro *Trompes* es va tornar embutxacar el trofeu. I ja en du... La seva hegemonia sembla inacabable i molt hauran de canviar les coses per desbancar-lo. Sembla estar un esglaó per damunt de la resta i serà difícil fer-lo baixar. Per mi, com no vengui algú de fora... En aquesta edició el seu rival a la final va ser el mateix que l'any passat, en Paco Pastor, i es repetí la mateixa història. El contundent 6-2 6-1 final ho diu tot. De fet, en Paco no va tenir ni una sola opció durant l'hora i quart que va durar el matx. Pel que fa a la resta, cal destacar el bon paper que feren en *Xetxe* i en *Movie*, que per una vegada es deixaren els nirvis a casa i superaren la barrera del quarts de final.

En el grup B, la final també va tenir ben poca emoció ja que en Mestre endossà un sorprenent 6-2 6-3 a en Pep Lluís. S'esperava que fos un partit igualat i emocionant, però en Pep no va tenir el seu dia. També potser que li afectàs la seva falta de rodatge ja que entre incompareixences i lesions dels seus rivals, només havia jugat un partit. En canvi, en Mestre va haver d'afrontar difícils eliminatòries (la majoria a tres sets) que segurament li donaren molta confiança.

En poques paraules, per a l'any que ve, si volem veure emoció, ens convé anar a veure els quarts de final i les semifinals, perquè darrerament les finals en aquest poble resulten ben avorrides. L'any passat en *Trompes* ja va guanyar amb facilitat en dos sets i en

Pisca petit féu el mateix amb en Mateu Àngel en el grup B. En canvi, partits emocionants com els Agostí-Pocoví, Barbot-*Xetxe*, Paco-*Xetxe*, Mestre-Pau, Mestre-Mateu Àngel o Pau-*Pocholo* es veuen més de prest. Per acabar, només cal comentar que després de la final es féu un golós sopar al camp de futbol, en el qual les autoritats polítiques (na *Pastera* i en Planas) entregaren els respectius trofeus. Finalment, en *Trompes*, com a guanyador del grup A, va decidir regalar els 300 euros obtinguts a l'ONG Esperit Solidari i en Mestre, com a primer del grup B, decidí donar 150 euros al CE Cardassar i 150 al Bàsquet de Sant Llorenç.

El Cardassar, pel bon camí

Sembla que a la fi el canvi d'entrenador comença a donar els seus fruits. El Cardassar (ja era hora) ha encadenat tres jornades seguides sense perdre (2-2 contra l'Independent; 3-2 contra el Calvià; 1-2 enfront del s'Horta) i va directe cap a la salvació, la qual ja no es veu tan lluny (ara són quatre punts el que ens separen del miracle). No obstant això, encara no hi ha res fet i l'equip haurà de seguir lluitant jornada rere jornada per treure el màxim de punts possibles. Els pròxims partits seran clau per saber si la salvació és possible, ja que juga amb una sèrie de rivals directes (com s'Arracó o el Poblera B). Esperem que tot vagi bé perquè després arribaran els gallets de la classificació i segur que no regalaran res, havent-hi la Lligueta d'ascens en joc.

Una altra bona notícia que ens permet ser optimistes per al futur (sobretot

després de la baixa d'en Jordi Grillo), és la confirmació de quatre nous fitxatges, dels quals ja us vaig comentar el mes passat que estaven a punt d'arribar, però que encara no podia donar noms. Però ara ja sí que són altes definitives i per això ja puc informar-vos de qui són amb pèls i senyals. El més destacat és el fitxatge d'en Xisco Gayà, experimentat jugador de banda que fa uns anys ja va defensar els colors del Cardassar i del Manacor. Des d'aquestes pàgines fa temps que demanàvem un jugador veterà que aportàs certa serenitat al joc i per això celebrem amb entusiasme aquest fitxatge. A més, també està quasi confirmada la contractació d'un altre jugador amb molts partits a les seves espatlles. Es tracta del porter de l'escolar Julià, que intentarà compatir pel lloc amb en Perelló. Però a més, la directiva continua apostant pels joves talents i per això ha fitxat en Joan Duran i en Benji. Ambdós jugaven al Serverí, però el primer ho feia de titular a la Segona Regional i el segon de reserva a la Tercera Divisió, sota les ordres d'en Saletes. En Joan és central o pivot defensiu, mentre que en Benji és davanter. Finalment, també cal destacar que s'està a l'espera que en Nieto acabi d'agafar la forma física adient per incorporar-lo a la plantilla. Esperem que entre tots puguin aportar qualche cosa i col·laborin en la remuntada de l'equip.

Crònica sant Antoni 2008

Un altre any va arribar a Sant Llorenç el patró dels animals i, com que l'ocasió bé s'ho mereixia, va ser rebut amb tots els honors (torrades, suc, glosses, beneïdes, ball de bot...). Ja ho sabem, després de Nadal i just abans de sant Sebastià i Carnaval, toca celebrar la festa més popular de l'illa. I, com sempre, des d'aquestes pàgines faré dos cèntims del més destacable (amb polèmica inclosa).

Tot començà dimecres 16 de gener, amb un temps que amenaçava pluja i molt, però que molt, de vent. Tot això desanimà l'ambient perquè en el dinar, ja tradicional, de la plaça hi havia manco gent que l'esperada i, sobretot, en el primer ball dels dimonis es van a trobar a faltar més participants. I és que ja sabem que el temps és qui mana. Però els valents que gosaren sortir no s'arrugaren i feren la màxima bulla possible. Primer, en el dinar (de frit mallorquí), i després acompanyant els dimonis per les places del poble. Cal destacar la bona organització de tot, amb l'oportuna reforma horària perquè els actes estiguessin més junts i no hi hagués hores buides com en altres anys. Així, a les tres del migdia es va fer el dinar i tot d'una després, a les cinc, el primer

ball dels dimonis, els quals es passejaren per Ca'n Jaume Figuera (autèntic artífex que a Sant Llorenç tinguem uns dimonis així com Déu mana), l'Ajuntament, el carrer Major i, finalment, la plaça de l'Església. Després, a les set, hi hagué la lectura de l'Argument (el qual he reproduït més avall) i l'encesa dels foguerons. Des d'aquí l'enhorabona a tots els grups de joves que any rere any intenten dur això endavant. És a base d'esforç i paciència que aconseguirem consolidar aquesta gran festa. Encara que la meteorologia i l'atracció de pobles veïns, com Manacor o Artà, siguin entrebancs difícils de superar.

Ja al vespre, tot va seguir la mateixa tònica. Com que el vent i el fred no amainaven (i per més inri van fer jugar el Mallorqueta contra el Madrid aquest sant dia), l'assistència de llorençins als foguerons fou bastant més baixa que en edicions anteriors. De totes maneres, la festa va ser ben viva i es varen cantar cançons i glosses a bastament. És un gust sentir recitar any rere any figures veteranes com en Joan Blanc, na Racona o en Salas. Continuu així per molt de temps.

L'endemà el sol ja va fer acte d'assistència i la gent s'aixecà més ani-

mada i amb ganes de sortir al carrer a veure les Beneïdes. Com ja va sent habitual, un bon número de comparses i carrosses (en total, desset), més els habituals cavalls, participaren en la desfilada, mentre llargues fileres d'espectadors omplien el carrer Major. Tot pareixia que havia d'anar fenomenal, però com sempre alguna taca negra hi ha d'haver. Concretament dues: al carrer Major faltava música i els irònics comentaris d'en Nofre Neula. Segons he pogut saber, l'absència de música va ser culpa d'un error d'organització. Llàstima, perquè a causa d'això les Beneïdes tingueren un to massa fred. I és que la música és un element indispensable per a aquestes ocasions. Pensau, per un moment, sant Joan de Ciutadella amb cavalleria, però sense la tonadeta popular ressonant arreu. Impensable, veritat? Haurem de suposar que els encarregats n'hauran agafat nota i l'any que ve rectificaran. En segon lloc, també es van trobar a faltar els comentaris d'en Nofre Neula. La raó fou que estava empipat amb les autoritats. Pel que sembla, per Nadal el batle va censurar algunes línies del discurs dels Reis Mags que ell i altres companys havien preparat per a la cavalcada. Per protestar contra aquest atac a la llibertat d'expressió, en Nofre decidí passar de les Beneïdes i en Pep Gall no va tenir més remei que substituir-lo així com va poder. Esperem que l'any que ve la tensió s'hagi rebaixat i puguem tornar gaudir dels comentaris del nostre showman particular.

Per acabar amb aquesta crònica, només volia fer una petita estirada

d'orelles a en Cascos, en Toni Banderes i companyia per la seva absència de les carrosses ja que sempre saben aportar un punt d'originalitat que es va enyorar. Per sort, enguany hi havia un cuc entra-nyable de l'escola Mestre Guillem Galmés que omplí aquest buit tan important i aportà frescor i ritme a la festa, per molt que els pesi a aquests tan tradicionals que critiquen tot allò que surt de les convencionals carrosses pageses. Que avorrida seria aquesta festa sense carrosses o comparses festives com la mencionada, o sense alguna de reivindicativa (com la que es queixava del massiu asfalt dels camins de foravila i del projecte de molins de vent).

Au, fins l'any que ve. Us deix amb l'Argument complet que es va llegir a la Rectoria. Que molts d'anys i que visca sant Antoni.

ARGUMENT

BONES TARDES NINS I NINES,
BONES TARDES HOMOS, DONES,
JA TORNAM SER SANT ANTONI
I HEM TORNAT FER QUATRE GLOSSES.

INTENTAM ESCRIURE ALLÒ,
QUE HA SEMBLAT MOLT OCURRENT
JA SE SAP QUE HI HAURÀ GENT
QUE REBRÀ PER QUALQUE LLOC.

ESPEREM QUE ELS VAGI BÉ
HO HEM FET SENSE MALICI
SI VOLEN TENIR JUSTICI
FACIN GLOSSES L'ANY QUE VE.

CADA ANY CREIX AQUESTA FESTA
QUE BRINDAM A SANT ANTONI
AMB UNA GENT COM AQUESTA
NO ENS FARÀ POR CAP DIMONI.

ARA 'NAM A COMENÇAR
I ANIREM SEGUINT EL FIL
DEL GENER DE L'ANY PASSAT
A NADAL QUE ENCARA ÉS VIU.

LA VOLTA ÉS LA DARRERA
PERÒ AIXÒ ENCARA NO HA ACABAT
ELS PEUS A DAMUNT L'ACERA!!
QUE LES EGÜES HAN GIRAT!!
EMPERMÍ S'HAN ASSUSTAT
I HAN TORNAT CAP ENRERE.

ESCLATASANGS SE N'HAN TROBAT
A SANT LLORENÇ MIL I PICO
I EL QUE A TOTS MOS HA GUANYAT
HA ESTAT EN JOAN FERRERICO.

NA NAOMI GALMÉS
DE LO QUE SE PRESENTA GUANYA

CADA ANY MOS HA ANAT A MÉS
ENGUANY: CAMPIONA D'ESPANYA.

BEN IGUAL TOT HA QUEDAT
NI MURERO, NI POBLER,
EL BATLE QUE HA TOCAT
TORNA SER CARRIONER.

ATURAU-VOS A PENSAR
I PENSAU AMB ELS PADRINS
QUE VAREN SEMBRAR ELS PINS
PER ALS NINS OMBRA DONAR.

NO LA VAREU ENCERTAR
SI SES CUQUES VOLIEU LLEVAR
QUE CADA ANY ELS FECIN NETS
QUE SI ELS PADRINS AMB ELS FACETS
VOS POGUESSIN ARRIBAR
ELS COTRELLS VOS FARIEN NETS.

EN GENTO SE VA EMPRENYAR
VA EXCLAMAR: ES TEUS COIONS!!
QUAN VA VOLER ANAR A CAÇAR
LI HAVIEN ROBAT ES QUISSONS.

SI EN GENTO ELS HI HAGUÉS TROBAT,
A AQUELLS PUTES CABRONS,
PENTURA HAURIA PASSAT
QUE ARA TENDRIA QUISSONS

EL CARDE I ELS DIRECTIUS
VOLIEU FER COSA NOBLE
PER NO GASTAR MOLTS CALIUS
JUGAR AMB LA GENT DEL POBLE.

SI ES SABER NO VA BASTAR
AIXÒ HO PODEM DISCUTIR
SI ES POBLE NO HA ACOMPANYAT
AIXÒ ÉS MAL DE DEFINIR.

EL POBLE ESTÀ CONTENT
PERQUÈ AMB AQUELLA PLOGUDA
MOLTA GENT HAGUÉS BOGUDA
SI NO FÓRA PEL TORRENT.

LES PERSONES DEL PAS VIVENT

TOTS PLEGATS SERAN ELS GALLS,
ENTRE RIFES, BALLS I BALLS
ESTARÀ LLEST JA L'ANY VINENT.

BALLANT I PASSANT EL DIA
ESPERANT JA L'ANY QUE VE
SUPOSAM QUE LA COFRARIA
JA TENDRÀ UN NOU PAS VIVENT.

ENCARA MAI NO S'HAVIA VIST
QUE EN BALTASSAR FESSIN CALLAR
A UN REI MAG CENSURAR
ÉS TOT QUAN ES PUGUI DIR.

ELLS HI VAN PER ADORAR
QUE ÉS LA SEVA DEVOCIÓ
PER A JESÚS PODER REGALAR...
QÜESTIÓ D'OMPLIR EL SARRÓ.

JA ME COMENÇ A ENFILAR
NOFRET D'AQUÍ NO PASSIS
PER AQUEST TEMA TANCAR
FALTA DONAR-VOS SES "GRACIS".

MOS HEM DEIXAT QUALQUE COSA
SUPOSAM QUE HO HAUREU VIST
PERÒ SI INVENTAU CAP GLOSSA
D'AQUEST ANY QUE PASSAREM
ESCRIVIU-LA A UN PAPER
QUE L'ANY QUE VE LA LLEGIREM.

TOTS HEM DE PARTICIPAR
I FER FESTA A SANT ANTONI
PERQUÈ NO HI HAGI CAP DIMONI
QUE MOS FOTI ELS ANIMALS.

ARA JA PER ACABAR
UNA COSA DEMANAM
CRIDAU VISCA SANT ANTONI
DE VIANA ANOMENAT.

VISCA SANT ANTONI!!!!

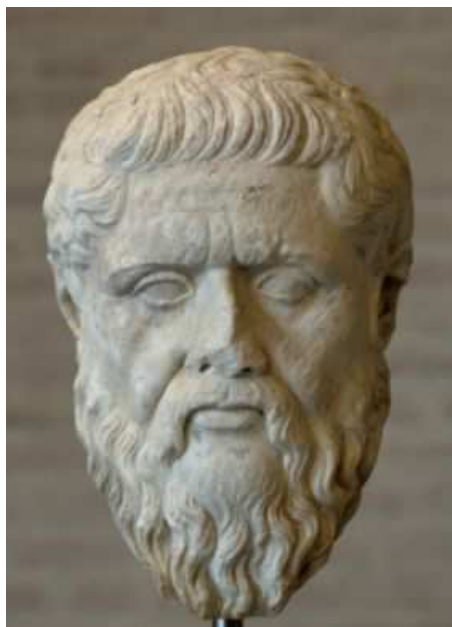
Pau Quina

La paradoxa de Protàgores

Crom el Nòrdic

La paradoxa de Protàgores és una anècdota atribuïda al filòsof [segons diuen ben clar els historiadors, aquesta anècdota, malgrat pugui semblar una ficció, és un fet real històric], que podria significar (o almenys ser interpretable com) la tesi contemporània segons la qual alguns problemes són indecibles, tal com demostrà Kurt Gödel, seguint les propostes de David Hilbert.

Una altra interpretació de la paradoxa, que reflectiria una de les teories de Protàgores, no seria la del "coneixement impossible", de l'aporia, sinó més aviat la de la doble interpretació segons la situació, segons dues formes d'argumentar i de discutir diferents. És a dir: el pagament d'Evatle s'ha de fer segons una argumentació i, segons una altra argumentació, s'ha de negar aquest pagament. D'aquesta forma, més que negar tot coneixement i tota validesa de la filosofia, afirma més aviat "que els raonaments topen entre ells", i que la virtut pot arribar a un coneixement ("l'home és la mesura de totes les coses, és a dir, no hi ha cap dogma però hi ha una mesura") encara que sigui amb la dificultat de les dobles interpretacions.

Podria ser que Protàgores digués que el coneixement virtuós consisteix en un coneixement que no pot estar d'acord amb tots els aspectes i raona-

ments possibles, però que és un coneixement possible tot i que imperfecte. (El mateix Plató, en el seu diàleg "Protàgores", fa dir a aquest: "Sóc mestre de virtut").

(Aquesta visió de "la doble interpretació" va ser considerada per Plató, no sense motius, com un atac a la seva visió dogmàtica i religiosa de la filosofia, i "la doble interpretació" és una de les coses que més critica l'alumne de Sòcrates al vell sofista).

Un estudiant, Evatle, volia anar a les lliçons de retòrica del filòsof, per poder exercir d'advocat, però no tenia diners per pagar-les. Va parlar amb Protàgores i aquest va veure que semblava un noi molt llest. Acceptà la seva assistència amb la condició que el jove mateix li pagués honoraris quan guanyàs el primer plet.

Evatle va acabar la seva formació seguint les lliçons de Protàgores, però després decidí no exercir d'advocat, i per tant, no pagar. Protàgores reclamava els honoraris, però l'estudiant deia que no tenia cap obligació de pagar, doncs no havia guanyat el primer cas. Davant l'amenaça d'un plet judicial es volia fer càrrec de la defensa i argumentava:

«Si anam a judici i jo guany, per manament judicial no t'hauré de pagar, i si perd tampoc, doncs no hauré guanyat el meu primer plet, i aquesta era la nostra condició. No anem a judici, Protàgores, perdràs.»

Protàgores, que era expert en veure les dues cares d'una qüestió, li respongué:

«Si anam a judici, i jo guany, per manament judicial hauràs de pagar, mentre que, si perd, hauràs guanyat el

teu primer plet, i segons el nostre pacte hauràs de pagar.»

(En realitat, com es veu, la trampeta era imposar la condició de "com que si guanyes el primer plet, canviaran les coses segons la condició que jo he posat (que em paguis en aquest mateix cas), i en la qual no t'hi has fixat, amb aquestes noves normes ja no puc perdre la partida").

Segons explica l'anècdota al final (en la part menys coneguda), Evatle es nega a pagar, dient:

"Si anem a judici, i jo guanyo, les lleis obliguen a què jo no t'hagi de pagar, i les lleis estan per sobre del que tu diguis, perquè tu mateix, Protàgores, afirmes que les lleis s'han d'obeir. En canvi, si anem a judici i tu guanyes, no et pagaré igualment, perquè la nostra condició, segons la qual jo haig de guanyar el meu primer judici abans de cobrar, no s'haurà complert; i per tant, no havent-se complert aquesta condició, no t'haig de pagar".

Resumint: Evatle demostra a Protàgores que la seva doctrina del doble argument tant pot ser utilitzada a favor que s'ha de pagar el deute, com enfocar-se en contra del pagament d'aquest import polèmic.

(Potser Evatle va aconseguir escapar-se del pagament tenint les lliçons gratuïtes. Una altre fet és que el mateix Evatle, potser, va ser la persona que va denunciar als tribunals d'Atenes; acusat, de forma inequívoca d'un evident agnosticisme i de difamar alguns costums religiosos en els seus escrits, Protàgores, a diferència de Sòcrates, davant la possible condemna de mort renuncia a fer-se el màrtir i marxa d'Atenes, i mor en un accidental naufragi).

*Joieria
Femenias*

*lister de noces
objectes de regal*

Bector Pasqual, 8 - Sant Blonç

NADAL CULTURAL

Durant les passades festes nadalenques, la biblioteca va organitzar una sèrie d'activitats adreçades als infants.

De dia 1 al 31 de desembre hi va haver exposat un Centre d'interès "Nadal per a tots", on hi havia agrupats i a l'abast de tots els usuaris els documents (llibres, DVD, vídeos, CD, revistes) de temàtica nadalenca de què disposa la biblioteca.

Divendres 14, vàrem organitzar un taller de manualitats nadalenques, per la decoració de la biblioteca. Enguany vàrem fer estrelles de cartolina, amb virutes de llapis de colors, i plastificades. Les penjàrem amb fils de colors al cel-ras i va quedar una biblioteca ben estrellada, una meravella. La participació va ser, com sempre nombrosa, entre infants i adults, unes 90 persones.

Divendres 21, hi va haver un conte i un taller "Ara ja és Nadal" a càrrec de la contacontes na Tricafaldetes. Els contes foren de temàtica nadalenca i després férem un arbre de nadal que els nins s'endugueren a ca seva. Hi va haver una bona participació, unes 60 persones.

Divendres 28, vàrem veure una pel·lícula "Ratatouille", una bona història

d'amistat i de col·laboració entre animals i humans. Assistència aproximada d'unes vint persones.

SANT ANTONI

Dimarts 15, vàrem tenir una sessió de rondalles amb la temàtica dels dimonis "Alerta amb el dimoni". Gaudírem de dues rondalles adaptades per a

nins: una va ser "El dimoni fumador" i l'altra "Sa madona que enganà el dimoni". Els nins participaren amb la contacontes i s'ho passaren molt bé.

Després d'escoltar les rondalles, realitzàrem una manualitat: férem un dimonió que tenia dos foradets per passar-hi els dits i fer-lo caminar. Hi assistiren 42 nins i 12 adults.

Maria Bel Pont Riera

A LA MORT DE FRANCO

A l'infern, en arribar-hi,
hi hagué un pànic "general"
i el Diable, a corre-cuita,
volà cap al pis de dalt;
i a la porta de la Glòria
clamava amb veu estentòria:
companys àngels, m'heu d'obrir
s'expressava amb veu de tro:
"Concediu-me asil polític!
L'infern viu un moment crític!
Tinc a baix l'Home Mefític
que em corromprà fins a mi!".

Pere Quart
de "Poesia satírica"

Les festes de sant Antoni

El passat 16 de gener a l'escola de Sant Llorenç vàrem celebrar sant Antoni amb un gran fogueró ple "d'homes de bulto", un de cada classe, i també amb les caretes de dimonions que havíem fet per a l'ocasió.

Tots els pares i mares varen venir a l'escola a fer una torrada, els dimonis encalçaven els nins i nines, els més petits ploraven i els dimonis es llevaven la careta per que els no tinguessin por.

Els mestres volien encendre el foc però el vent no deixava que s'encengués, el nostre mestre Bernat amb el seu enginy va inventar una manera de fer una post per a que el foc no s'apagués.

Quan varen arribar els pares el caliu ja estava fet i varen començar a torrar i a cercar lloc per dinar, menjaven carn, botifarra, etc. Els nins, quasi tots, menjaven un bon entrepà de sobrasada. Els alumnes de 5è i 6è nivell repartien tot tipus de begudes a un petit bar, que varen instal·lar davant del menjador.

A mig dinar la pluja ens va donar una sorpresa, però amb sort quan s'hi va posar de valent pràcticament ja havien donat fi a la festa de l'escola. La

gent que vengué per primera vegada es va trobar amb la pluja. Per cert, de cada any ve més gent. Això es nota sobretot amb les taules, ja que molta gent va haver de cercar un lloc per dinar a una altra banda.

Els alumnes de tercer cicle varen inventar gloses de sant Antoni per

cantar-les a la festa però al final, amb tanta correguda, no hi vàrem pensar. Aquí devora vos apuntam algunes de les gloses que hem inventat amb la mestra de música. Esperam que les disfruteu.

Clara i Maria
(alumnes de 6è)

GLOSES DE SANT ANTONI

Sant Antoni anava a escola
quan era molt petitó
i el dimoni li pegava
tot es temps amb so bastó.

Sant Antoni va comprar
un quilo de sobrasada,
el dimoni hi va anar
i la va menjar torrada.

Sant Antoni reciclava
però el dimoni no,
ell aposta tot mesclava
en un sol contenidor.

Sant Antoni fa bollit
per menjar amb so dimoni;
a el dimoni no li agrada,
només el pa amb sobrasada.

Sant Antoni va a comprar
un kilo i mig de sopes,
les va coure molt bé totes,
va tenir un bon dinar.

El dimoni va comprar
molta carn per fer un sopar,
va ficar-hi Sant Antoni
amb un picadillo i pa.

...i, cada dia, un gra més

FUILL INFORMATIU NÚM 11 gener 08

Benvolguts lectors,

* En tornar de vacances ens hem adonat que les plantes de l'hort han crescut i van sanes i bones; això és perquè tenen un bon aliment, el compost, i també la nostra cura i la nostra estima.

* Aquest mes hem sembrat els alls, per cert alguns són "paus", i hem fet diversos planters. Hem collit lletugues, bròquil... i hem tastat, tocat i ensumat moltes de les coses que van creixent. També hem traslladat part del compost, el més vell, a les composteres de plàstic perquè hi acabi de madurar.

* Gràcies per reciclar les llaines de begudes! Els nins i les nines de primer, que se'n cuiden de recollir-les, ja n'han comptat més de 1.000.

* També volem donar les gràcies a les famílies de l'alumnat de 3r cicle que varen manifestar les seves opinions en el document de "Debat familiar" a proposta de l'Ajuntament. Les seves respostes sobre aspectes ambientals i de mobilitat ens han servit als de 5è per fer recomptes, gràfics i comentaris a classe de matemàtiques i de medi.

* Nosaltres, que assistirem a la inauguració del Punt Verd després de les reformes, hem sabut que ara funciona molt bé i que de cada pic té més usuaris. Aprofitau-lo ara que està en condicions! Recordau l'horari:
dimarts-dissabte: de 9 a 13 i de 15 a 18
diumenge: de 9 a 14
dilluns: tancat

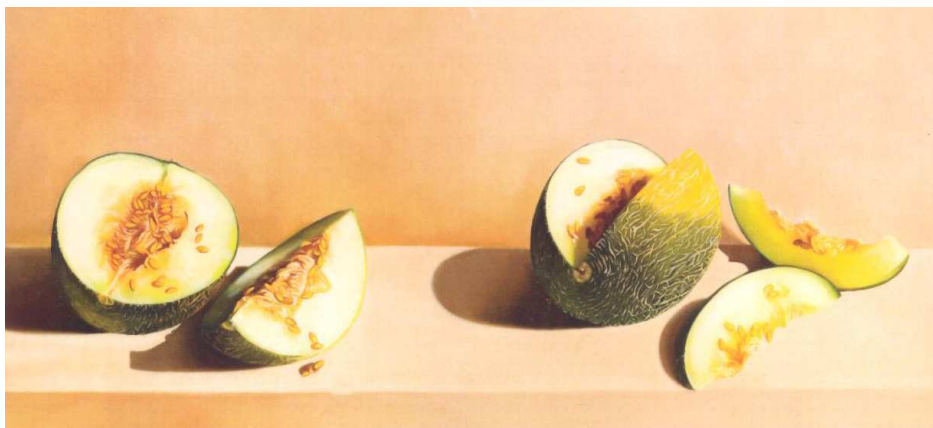
5è nivell

Exposició

El dia 9 de febrer, a les 7 de l'horabaixa, s'inaugurarà a l'auditori Sa Màniga, de Cala Millor, una exposició de pintures de Miquel Rosselló, sota el títol "Passió

pictòrica per les realitats", emmarcada dins l'estil propi de l'autor. L'exposició restarà oberta al públic fins el 6 de març.

Sopar d'aniversari

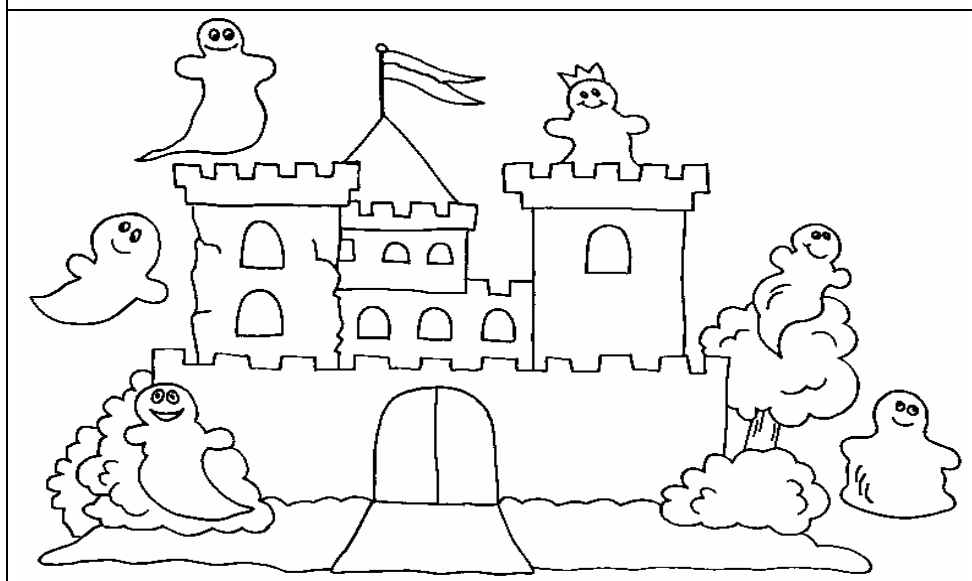
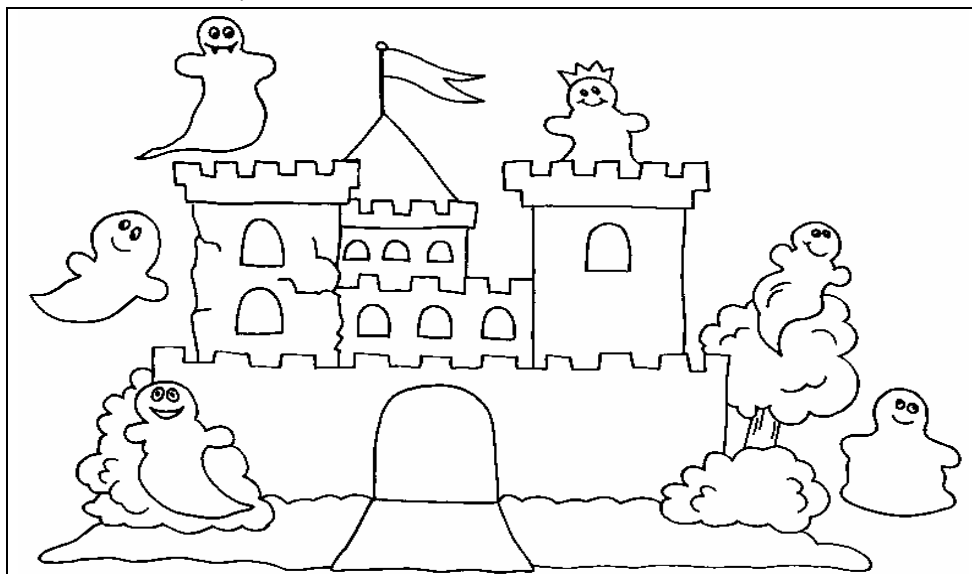
Dia 23 de febrer celebrarem, al restaurant Oasis, de Sa Coma, el sopar anual de Flor de Card, en el decurs del qual es farà entrega del *Card d'or* a Joan Font, *Mendia*, en representació de la Germandat de Donants de Sang de Sant Llorenç, a qui enguany l'assemblea

general de la revista va fer protagonista del reconeixement de mèrits.

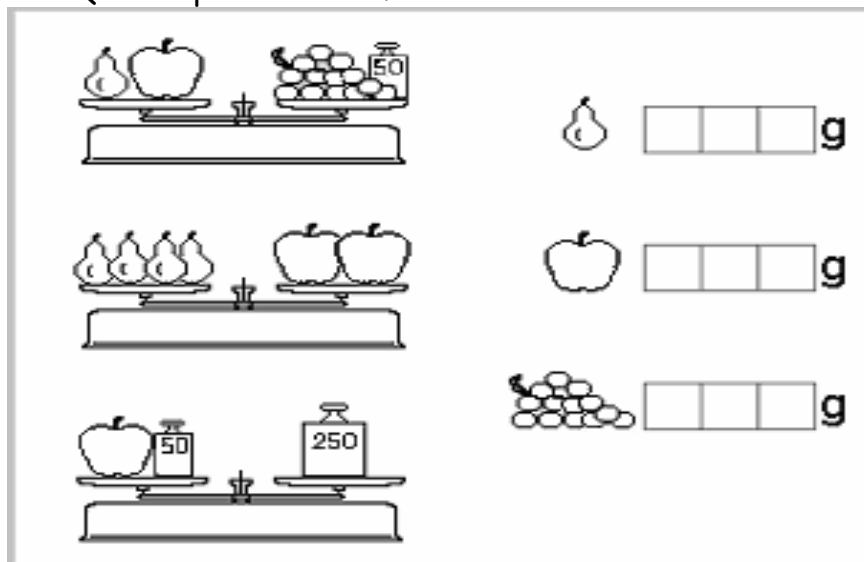
Els interessats en assistir-hi es poden posar en contacte amb na Maria Galmés, *Pastera* (696 405890) o na Isabel Nicolau, *de sa Costa* (971 838045), que són les encarregades d'apuntar.

1.- Cerca 7 diferències entre els dos dibuixos:

2.- Quant pesa cada fruita?

Margalida Fiol

3.- Endevinalla:

**Sol anar amb
els que van
lluny i els
obliga a
cloure el
puny.**

4.- Enganyifa:

Tinc deu bolles
a la butxaca.
N'he perdut
quatre.
Què tinc a la
butxaca?

**Solucions al número
anterior**

2.-Sopa de lletres:

3.- Endevinalla: La voravia.

4.- Sèrie numèrica:

60+1 61 +3 64 -1 63

+3 66 -1 65 +2 67

+2 69 -1 68 +2 70

Jaumet: Uf! A la fi una setmana sense cap dia vermell. No estau com a cansats de tanta festa? Un no sap, quan s'aixeca, si s'ha de vestir de festa o de feina i arriba a anar com a despistat... No vos passa a voltros? Després d'aquesta beneitura podem anar per feina. Un valent per situar-mos en olivetes?

Tomeu: Com que som un des qui manco parla i vos veig poc inspirats, començaré per admetre que sa teoria de tenir un equip amb so màxim de llorençins possibles no funciona: el Carde en aquests moments se veu en sa situació que se troba, per haver volgut dur sa política de *tots des poble*. Un poble com Sant Llorenç no sempre troba nou o deu jugadors amb categoria per jugar a tercera. Sí, som conscient de sa creença de sa directiva de poder disposar de quasi tots ells durant es seu mandat, però uns ja no començaren (Calde, Pepillo, etc) i altres un motiu o per s'altre han anat abandonant (Mestre, Llinàs, Paleta, Juanillo, Riera). Afegiu aquests homos a s'equip i veureu quin potencial. Es clar, tots tenen un motiu per no jugar, però se confiava en què hi fossin.

Ramon: No me sol ficar en futbol, però com que això també és un poc social vos explicaré sa meua teoria de sa mala situació: A part de s'explicació d'en Tomeu, se va cometre una altra errada de confiança: a s'hora de fitxar un entrenador s'insistí massa amb en Torrellan. Si es primer pic de parlar amb ell s'hagués comprès que sa seva negativa anava de veres i s'hagués mirat des des primer moment de dur un entrenador veterà, com es d'ara, ja que es jugadors són joves, segurament no es tauríem així.

Jaumet: Què vos pareix si primer deixam caure sa nostra crítica política i després tornam parlar de sa nostra

infantesa?

Julià: Per desgràcia, es nostros polítics pensen vendre es seus vots a subhasta, no sé si perquè no coneixen es poble o perquè el coneixen massa. Això de quatre-cents euros d'en Zapatero ja és sa màxima, perquè meiam, a qui van destinats aquests euros, an es més rics o an es més pobres? I una família, quines millores pot fer amb quatre-cents euros? No vos pareixeria un repart molt més equitatiu si se gastaven aquest sobrant en sanitat o en educació? Perquè tant a una com a s'altra n'hi falten, d'euros... Això seria política; lo altre és subhasta.

Xesc: Jo estic molt content perquè es PP, després de destruir-ho tot i un poc més de lo destruïble, ara ha fet un canvi tan gros com per atrevir-se a obligar an es Pacte a fer més protecció territorial; fins i tot volen sa protecció de Cala Blanca. Viure per veure.

Mariano: Això és tot lo nou en política? Ni tan sols mos parlareu gens d'en Pizarro? O no ho teniu clar?

Julià: Mira, maldament paresquin més espirituals es de dretes, en so cas d'en Pizarro se demostra tot lo contrari: mentres ell se va fer super ric i va fer pujar ses accions d'ENDESA, mos va deixar s'època amb més aturades d'electricitat de s'era moderna. Si noltros treballadors, un dia duim sa mala sort de sofrir-lo de ministre de Hacienda això, jo esper de ell; apoio total a nes grosos i poc a nes debils. Però...

Jaumet: Conforme Mariano? Ala idò, ja podem repassar sa història des nostros temps infantils. Tu de què te recordes, a part de ses teves jugades amb nines, Mariano?

Mariano: Una de ses coses que me varen marcar varen ser es tebeos. Es diumenges de matí esperava amb il·lusió es velló de sa meua padrina jove per anar a comprar es meu tebeo. A la llarga m'he donat compte que a part de fomentar s'aficio a llegir, també me donaven un missatge de lluita contra ses injustícies, de ser bona persona, de sebre respectar ets altres i de fer servir es cervellet.

Ramon: Sí, pareix mentida com sa modernització del món mos ha canviat es conceptes, d'aprendre a

respectar unes coses i uns valors humans amb sa lectura, d'abans, començant p'es tebeos, a jugar amb ses maquinetes on nomes hi ha es guanyar sense respectar res, ni tan sols sa vida. Jo, entre es pares i es professors, intentaria tornar aficionar ets al·lots an es tebeos. I parlant de lo antic, ja podem dir ses quatre dites d'abans i deixar-ho anar per avui.

Jaumet: Lluna amb reboşillo sol dur d'aigua es *cordonsillo*. Demanar sa lluna, demanar un impossible. Estar de bona o mala lluna, bon o mal humor. Ser tallat de lluna, ser una persona condrata.

Xesc: Qui no té cap, que tengui cames. Des teu pa faràs sopes. Qui espera se desespera.

Julià: Després d'un aplegador, sol venir un escampador. Si vols mals de caps, compra't un ase. Hi ha moltes maneres de matar puces.

Ramon: Un homo en dir merda, menja merda. Val més menjar so-brassada amb cenra que cenra tota sola. No hi ha cap maniós que no sia brut.

Tomeu: Qui no s'arrisca no pisca. Qui esta bé que no se mogui. En es lilit s'hi moren.

Mariano: Sa matinada de Nadal una jovenella se'n va tèmmer que hi havia un homo dins es seu lilit i li trastejava par davall sa panx. Tota assustada encén es llum i va veure que era es Papà Noèl. Què fas dins es meu lilit? Complesc es teus desitjos. Te vaig demanar un Volvo, en masculí, un Volvo.

Joan Roig

Els Trescadors

El diumenge, 2 de març, els Trescadors organitzen una

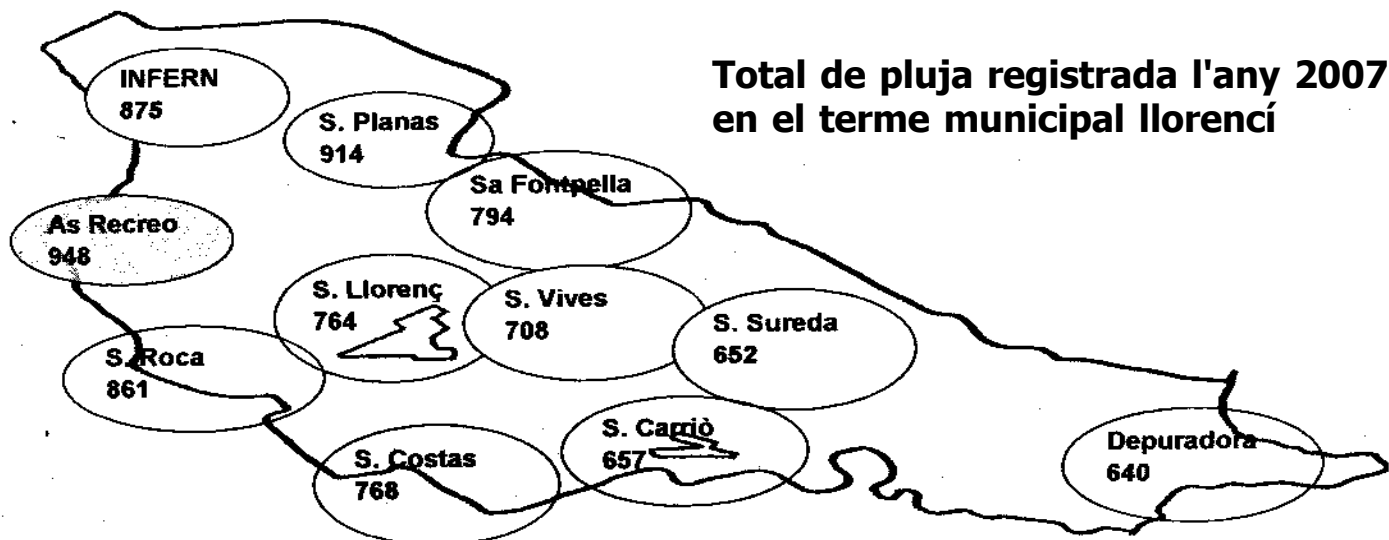
TRESCADA PER CABRERA

Inscripcions: al seu compte de Sa Nostra, a Sant Llorenç

Preu: 50 euros

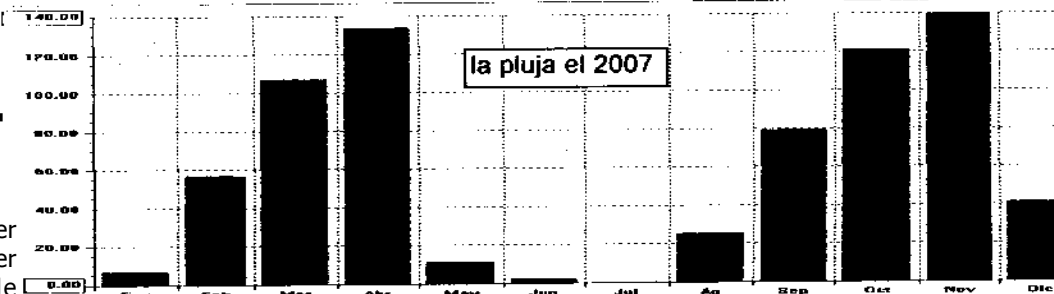
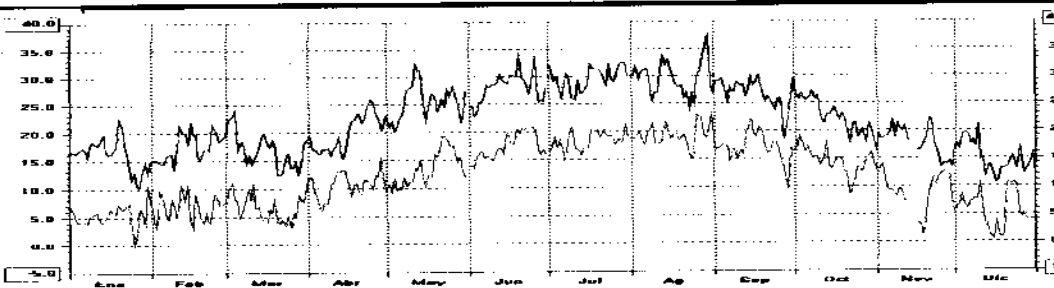
Dificultat: ***

Informació: 971 838069
655 582595

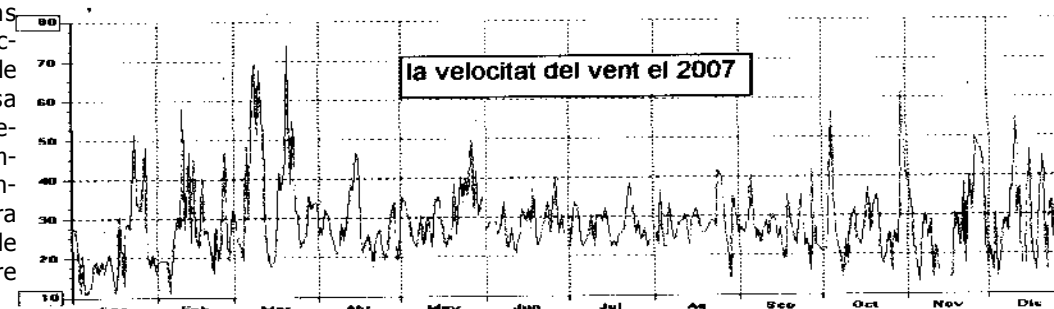
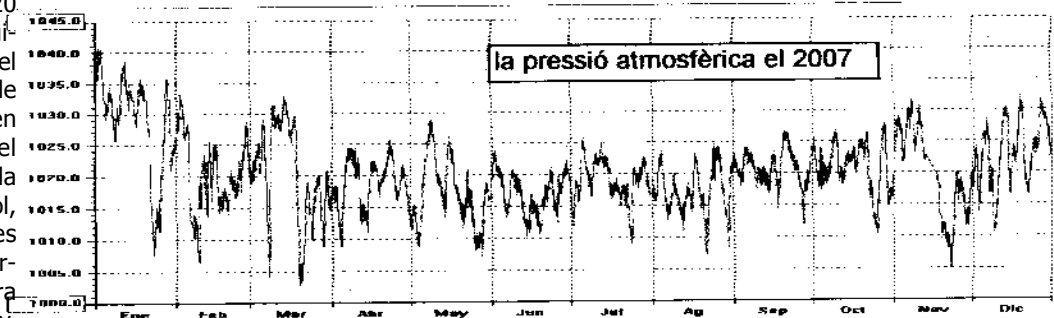
Resum 2007

TOT L'ANY	2007
Cel serè	140
Cel nuvolat	150
Cel cobert	73
Gelades	13
Calabruix	2
Boirades	12
Tempestes	36
Temp. màx.	38°C
Temp. mín.	-1,5°C
Velocitat màx.d'el vent	
S.Llorenç	74
Sa Fontpella	92

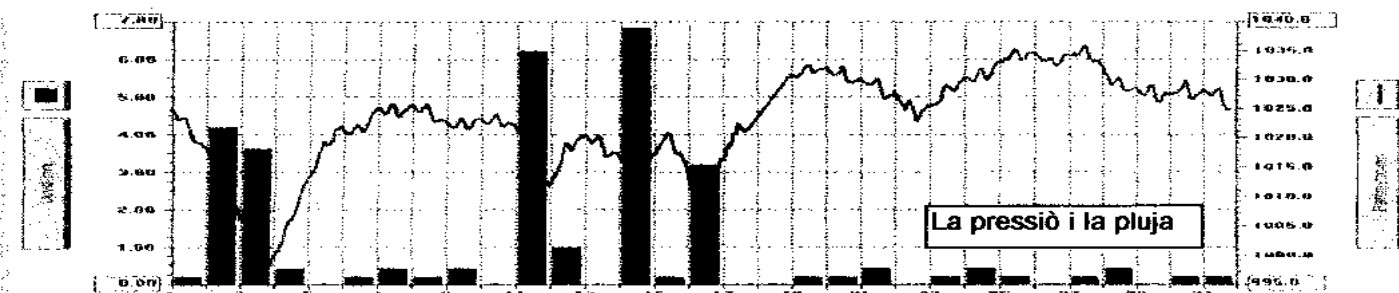
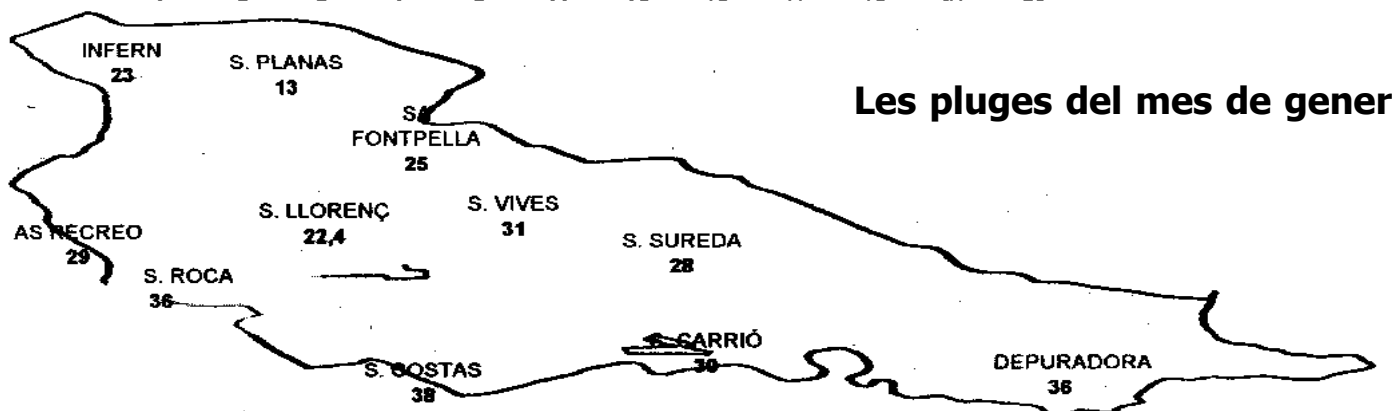
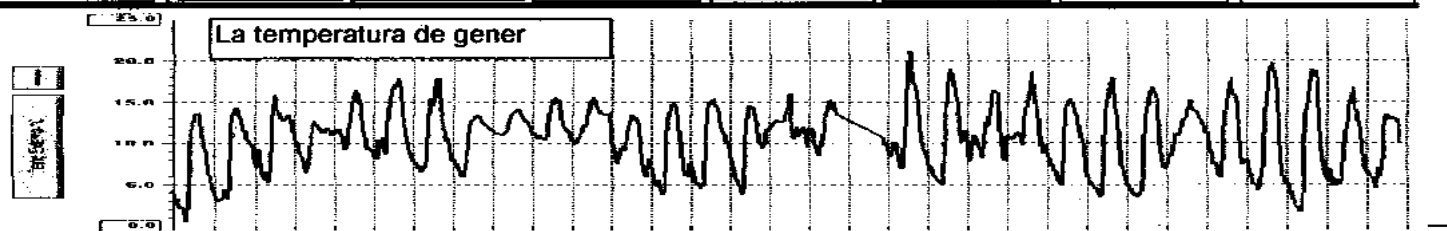
Comentari

Dels apunts del 2007 tenim, per ordre d'aparició, dia 13 de gener una temperatura màxima de 21'5°C, i dia 25 de -1'5°C. El 20 de març, a les 19.00 queia un ruixat de neu granulada i un altre el sendemà devers les 10. Ja en ple abril va ploure tant que arribaren a davallar els dos torrents. Del maig, el que més destacaria és la pols del Marroc i del juny i juliol, res més que sol i calor. El mes d'agost, una entrada de vent marroquí va fer pujar la temperatura fins als 38°C, la més alta de l'any. Pel setembre tenguérem uns quants dies de pols africana i a l'octubre aparegué la pluja de bon veres: davallà el torrent de sa Blanquera i el ritme de pluja va seguir igual o pitjor durant el novembre, ja que els dos torrents tengueren feina i el de sa Blanquera es desbordà, anegant el taller de l'Entrada. Finalment, el desembre va esser normal.

 cel serè: 11	 cel var: 11	 cel núvol: 9	 tempestes: 2	 granis: 0	 boires: 3	 gelades: 2	 pluja acumulada: 24,7
DIRECCIÓ DOMINANT DEL VENT: xeloc	TEMPER. MÀXIMA 21,5°C	TEMPER. MITJA 10,6°C	TEMPER. MÍNIMA 0,4°C	RECORREGUT DEL VENT EN UN MES 2.709 Kms	VEL MÀX DEL VENT, A S. LLORENÇ 51,5 K/h.	VEL MÀX DEL VENT A S. FONTELLA 88 K/h.	pols d'Àfrica aquest mes no ha feta

G E N E R 2 0 0 8		1		2		3		4		5		6		
		7		8		9		10		11		12		13
		14		15		16		17		18		19		20
		21		22		23		24		25		26		27
		28		19		30		31						
	Les calmes de gener													

Les calmes de gener

Joan Gomila dirigeix Rosa Forteza i Maria Bel Riera a sa Màniga

El passat 28 de desembre es va estrenar a l'Auditori sa Màniga de Cala Millor l'obra *Nela i Zerafina*. L'obra uneix dues peces breus de dos grans clàssics de la literatura catalana: Víctor Català i Mercè Rodoreda. La direcció i l'espai escènic han estat a càrrec de Joan Gomila, que ha treballat amb les llorencines Rosa Forteza i Maria Bel Riera. Actualment, na Rosa Forteza s'està formant a l'Institut del Teatre i na Maria Bel Riera a Eòlia, i aquest és, sens dubte, el seu treball més ambiciós, que ja demostra la seva gran maduresa.

Nela és la protagonista del drama rural *La Infanticida*, que al segle XIX va escriure Caterina Albert (que signava amb el pseudònim masculí de Víctor Català). Caterina Albert es refugia en aquest pseudònim perquè toca uns temes dels quals la dona de l'època no pot parlar, una problemàtica tan actual com és la violència de gènere o la lluita de l'individu per fugir del determinisme

a què l'aboca la pressió social. L'obra ja va néixer envoltada de polèmica, i més quan es va saber que era una dona qui signava el text.

Per contra, *Zerafina* és un conte breu de l'escriptora Mercè Rodoreda, de qui enguany se celebra el centenari del naixement. *Zerafina* és el retrat d'una immigrant que té com a destí realitzar feines domèstiques per a les classes burgeses i se sent conformada dins aquesta vida tan simple. Inicialment *Zerafina* és un conte breu, no un text dramàtic. Ara bé, sent un monòleg, té moltes possibilitats de ser escenificat. Rodoreda és l'autora més llegida i més traduïda de la nostra literatura. L'Auditori sa Màniga s'ha volgut sumar als actes d'homenatge amb aquest muntatge.

És evident que tots dos textos presenten una gran complexitat interpretativa, dificultat que va saber resoldre amb molt d'encert l'equip artístic. Tots dos textos mostren la subjugació de la dona, la manipulació a la qual es veu sotmesa, l'abús que sofreix. Si vos la vàreu perdre tendreu una altra oportunitat de veure l'espectacle el dissabte 17 de maig. Enhorabona a tot l'equip.

Pere Santandreu

